COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.1.2024
COM(2024) 23 final

2024/0017 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind examinarea investițiilor străine în Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului

{SWD(2024) 23 final} - {SWD(2024) 24 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe *(ISD)* în Uniune (denumit în continuare „regulamentul”) a fost adoptat în 2019 și a intrat în vigoare la 11 octombrie 2020. Regulamentul a răspuns preocupărilor tot mai mari cu privire la anumiți investitori străini care urmăresc să preia controlul asupra unor întreprinderi din UE care furnizează tehnologii, infrastructură sau factori de producție critici sau dețin informații sensibile și ale căror activități sunt esențiale pentru securitatea sau pentru ordinea publică la nivelul UE. Scopul regulamentului a fost de a contribui la identificarea și abordarea riscurilor pentru securitate sau pentru ordinea publică legate de ISD care afectează cel puțin două state membre sau UE în ansamblu, deoarece gradul ridicat de integrare a pieței interne înseamnă că o ISD într-o întreprindere din UE poate crea un risc dincolo de frontierele statului membru care găzduiește ISD. Pentru a atinge acest obiectiv, regulamentul permite statelor membre să revizuiască ISD de pe teritoriul lor din motive de securitate sau de ordine publică și să facă schimb de informații cu Comisia și cu celelalte state membre și le conferă competența de a lua măsuri pentru a aborda riscurile specifice. În plus, regulamentul a creat un mecanism de cooperare între Comisia Europeană și autoritățile de examinare ale statelor membre în cazul ISD-urilor individuale. Acest mecanism a făcut posibil schimbul de informații, permițând atât Comisiei, cât și altor state membre să evidențieze posibilele riscuri pentru securitate sau pentru ordinea publică la adresa altor state membre sau a programelor critice la nivelul UE care decurg dintr-o ISD. Acest lucru a consolidat evaluarea ISD-urilor de către autoritățile relevante ale statelor membre și a facilitat decizia finală a statului membru „gazdă” de a autoriza sau nu tranzacția și, în cazul în care tranzacția este autorizată, dacă sunt necesare anumite condiții.

De la adoptarea regulamentului, problema securității și a ordinii publice a devenit tot mai importantă. Pandemia de COVID-19, războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și alte tensiuni geopolitice au subliniat necesitatea de a putea identifica riscurile pentru anumite investiții și de a proteja mai bine activele critice ale UE împotriva acestora. Acest lucru a contribuit, de asemenea, la creșterea semnificativă a numărului de state membre care au adoptat un mecanism național de examinare și la extinderea de către unele state membre a numărului de sectoare care fac obiectul examinării[1]. Cu toate acestea, o parte semnificativă a ISD-urilor în UE se îndreaptă în continuare către statele membre care nu dispun de un mecanism de examinare[2], ceea ce creează vulnerabilități deoarece ISD-urile potențial critice rămân nedetectate.

---

[1] Atunci când Comisia și-a prezentat propunerea legislativă de regulament, în septembrie 2017, doar 14 state membre (inclusiv Regatul Unit) menținеau un mecanism de examinare. Până în iunie 2023, încă opt state membre adoptaseră mecanisme de examinare, iar două state membre cu doar mecanisme sectoriale adoptaseră mecanisme transsectoriale.

[2] 22,7 % din achizițiile străine și 20 % din proiectele complet noi au fost realizate în state membre care nu dispuneau de un mecanism de examinare a investițiilor pe deplin aplicabil. În Raportul special 27/2023 („Examinarea investițiilor străine directe în UE – S-au făcut primii pași, dar persistă limitări semnificative în combaterea eficace a riscurilor pentru securitate și pentru ordinea publică”), Curtea de Conturi Europeană estimează că aproximativ 42 % din stocurile de investiții străine directe se află în aceste state membre (a se vedea figura 4 de la p. 27).

Cu toate acestea, cooperarea dintre toate autoritățile naționale și Comisie a jucat un rol major în sensibilizarea publicului și în identificarea și abordarea ISD-urilor riscante care altfel ar fi rămas neobservate[3]. Cu toate acestea, gestionarea notificărilor care implică mai multe jurisdicții (și anume tranzacții care implică aceeași întreprindere în mai multe state membre) a fost dificilă și a ridicat probleme de eficiență (în special pentru investitorii străini, pentru entitățile-țintă din Uniune și pentru autoritățile de examinare).

Articolul 15 alineatul (1) din regulament prevede obligația Comisiei de a evalua funcționarea și eficacitatea regulamentului și de a prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului până la 12 octombrie 2023 (și anume nu mai târziu de trei ani de la punerea sa integrală în aplicare).

Pe baza constatărilor raportului de evaluare, care însoțește prezenta propunere legislativă, este oportun să se propună revizuirea regulamentului pentru a se asigura că toate statele membre dispun de un mecanism de examinare care permite evaluarea tranzacțiilor înainte ca acestea să fie finalizate, precum și pentru a aborda principalele deficiențe în ceea ce privește eficacitatea și eficiența mecanismului de cooperare identificat în evaluare.

1.2. Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat

Obiectivul propunerii este de a proteja securitatea și ordinea publică a UE în contextul investițiilor străine. Acest lucru este în conformitate cu obiectivele generale de politică ale UE, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special de a susține valorile și interesele UE în relațiile sale cu restul comunității internaționale și de a contribui la protecția cetățenilor săi, la pace, la securitate și la comerțul liber și echitabil.

Propunerea este pe deplin conformă cu „Comunicarea privind securitatea economică”[4] din 2023, care a evidențiat examinarea ISD drept unul dintre instrumentele pe care UE le utilizează pentru a se proteja împotriva riscurilor identificate în mod obișnuit care îi afectează securitatea economică. În această comunicare comună, Comisia a solicitat din nou statelor membre care nu au implementat încă mecanisme de examinare a ISD la nivel național să facă acest lucru fără întârziere. De asemenea, Comisia a anunțat o propunere legislativă de revizuire a Regulamentului privind examinarea investițiilor străine directe.

Regulamentul propus stabilește un echilibru adecvat între, pe de o parte, obiectivul de a răspunde unor preocupări legitime exprimate cu privire la anumite investiții străine și, pe de altă parte, necesitatea de a menține un regim deschis și propice pentru astfel de investiții în UE, care să fie pe deplin compatibil cu dreptul Uniunii și cu angajamentele internaționale.

1.3. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Regulamentul propus va completa alte politici și inițiative ale UE, este coerent cu acestea și nu le afectează. Anumite tranzacții pot face obiectul altor proceduri de autorizare la nivelul UE sau la nivel național, dar nu există neconcordanțe între propunere și aceste instrumente, al căror scop este diferit de cel al propunerii. Există mai degrabă un anumit grad de complementaritate între regulamentul propus și instrumentele UE aplicabile sectoarelor sau acțiunilor relevante pentru securitate sau ordinea publică.

---

[3] De la lansarea mecanismului de cooperare, Comisia și autoritățile relevante ale statelor membre au examinat peste 1 100 de tranzacții.

[4] Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu intitulată „Strategia europeană pentru securitate economică” (JOIN/2023/20 final).

Libera circulație a capitalurilor și libertatea de stabilire

Regulamentul propus se aplică investițiilor care stabilesc sau mențin o legătură economică de durată între un investitor străin și entitatea-țintă din Uniune. Acest lucru include, de exemplu, achiziția unei participații majoritare sau integrale, precum și orice achiziție de acțiuni care conferă investitorului străin dreptul de a controla sau de a influența operațiunile entității-țintă din Uniune sau crearea de instalații în UE (investiții de tip „greenfield"). Aceste investiții, atunci când se referă la circulația în interiorul UE, intră, prin urmare, în cea mai mare parte în domeniul libertății de stabilire. Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) referitoare la libertatea de stabilire sunt cuprinse în articolele 49-55 din TFUE. Aceste dispoziții stabilesc principiul general conform căruia restricțiile privind libertatea de stabilire sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt justificate de motive specifice de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, astfel cum se prevede la articolul 52 alineatul (1) din TFUE. Statele membre pot invoca motive de ordine publică și de siguranță publică pentru a restricționa investițiile numai dacă există o amenințare reală și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății și dacă măsurile mai puțin restrictive sunt insuficiente pentru a face față unei astfel de amenințări. Curtea de Justiție a clarificat faptul că noțiunea de siguranță publică acoperă atât securitatea internă, cât și securitatea externă a statului.

Aceste dispoziții se aplică însă numai persoanelor fizice și juridice din statele membre ale UE și, prin urmare, nu sunt relevante în ceea ce privește ISD-urile dintr-o țară din afara UE în UE. Prin urmare, disciplinele pentru examinarea ISD dintr-o țară din afara UE în UE, astfel cum se menționează în propunerea de regulament, nu interacționează cu dispozițiile privind libertatea de stabilire.

Regulamentul propus extinde, de asemenea, domeniul de aplicare al regulamentului actual pentru a include anumite investiții în interiorul UE, care implică investiții controlate de investitori din afara UE. Astfel cum s-a explicat mai jos, această extindere este importantă pentru a include un grup specific de astfel de investiții în domeniul de aplicare al regulamentului, în cazul în care acestea stabilesc sau mențin o legătură economică de durată între investitorul din afara UE și entitatea-țintă din Uniune. Aceste investiții sunt efectuate de o entitate din UE, dar această entitate este controlată de investitorul din afara UE, iar puterea de decizie cu privire la investiție este în continuare deținută de investitorul din afara UE. Prin urmare, este oportun să se asigure că tratamentul acestor tranzacții – și, în special, elementele care pot afecta decizia de a examina tranzacția sau de a lua măsuri suplimentare de atenuare a impactului asupra preocupărilor legate de securitate sau de ordinea publică – este, în măsura posibilului, în concordanță cu cel al ISD-urilor, pentru a evita o situație în care, în sensul regulamentului propus, investițiile care prezintă riscuri comparabile pentru UE sunt tratate în mod diferit.

În acest sens, evaluarea riscului probabil pentru securitate și ordinea publică ar trebui să fie suficient de flexibilă pentru a permite luarea în considerare a caracterului și a structurii specifice a investițiilor în UE efectuate de filialele din UE ale investitorilor străini. Existența unei legături clare cu un investitor străin, împreună cu celelalte criterii specifice prevăzute de regulament în ceea ce privește domeniul de aplicare al tranzacțiilor vizate (inclusiv lista specifică a zonelor în care se efectuează investiția sau atenția deosebită acordată prezenței publice în structura acționariatului investitorului străin, precum și faptul că investitorul străin poate fi examinat deoarece face obiectul sancțiunilor UE), evidențiază caracteristicile specifice ale investiției care se pot traduce în preocupări specifice pentru securitate și ordinea publică și care trebuie gestionate la nivelul UE. Astfel de preocupări sunt comune pentru ISD-urile și investițiile din UE, în cazul în care entitatea UE este controlată de un investitor din

afara UE. Cu toate acestea, ele nu sunt asociate în mod natural cu alte investiții în cadrul UE în care nu există nicio implicare a investitorilor străini și ar trebui să fie posibil (atunci când acest lucru este justificat și proporțional) să se reflecte această diferență din perspectiva securității și a ordinii publice atunci când se evaluează investiția.

Pe această bază, este posibil să se facă o distincție între aplicarea libertăților pieței interne în cazul investițiilor din cadrul UE în care entitatea UE este controlată de un investitor dintr-o țară din afara UE și situațiile pur intra-UE. În consecință, în temeiul tratatului, restricțiile privind tranzacțiile care implică o țară din afara UE se pot baza pe considerații diferite. Acest lucru este, de asemenea, adecvat, având în vedere că aceste tranzacții sunt examinate în cadrul unui mecanism de cooperare la nivelul Uniunii.

Pentru a asigura coerența și previzibilitatea evaluării în toate statele membre, este, de asemenea, oportun ca criteriile și elementele care urmează a fi utilizate pentru evaluarea investițiilor străine să fie stabilite printr-o acțiune la nivelul UE prin intermediul regulamentului actual.

Dispozițiile tratatului referitoare la libera circulație a capitalurilor sunt relevante numai pentru un set marginal de tranzacții, astfel cum s-a explicat mai sus, având în vedere, de asemenea, excluderea explicită a investițiilor de portofoliu din domeniul de aplicare al regulamentului propus. În orice caz, considerațiile de mai sus se aplică în ceea ce privește temeiul potențial de limitare a liberei circulații a capitalurilor, care este prevăzut la articolul 65 alineatul (1) litera (b) din TFUE și care privește siguranța publică, ordinea publică sau sănătatea publică. De asemenea, în acest sens, este important să se asigure că baza pentru examinarea tranzacțiilor care vizează în cele din urmă stabilirea unei legături durabile cu un investitor din afara UE este tratată în mod consecvent (din perspectiva protejării securității și a ordinii publice) și că orice preocupări specifice care pot apărea atunci când tranzacția implică un investitor străin (chiar și atunci când este efectuată prin intermediul unei entități stabilite în UE, dar controlate de un investitor străin) sunt luate în considerare la evaluarea investiției.

Aceste considerații nu aduc atingere posibilității ca statele membre să limiteze și mai mult investițiile străine, dincolo de criteriile și domeniul de aplicare al regulamentului propus, cu condiția ca aceste limitări suplimentare să fie în concordanță cu articolul 65 alineatul (1) litera (b) sau cu articolul 52 alineatul (1) din TFUE (după caz).

Regulamentul UE privind concentrările economice

Investițiile străine directe pot lua forma unor fuziuni, a unor achiziții sau a unor societăți în comun care constituie concentrări economice incluse în domeniul de aplicare al Regulamentului UE privind concentrările economice[5]. În ceea ce privește aceste concentrări, articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul UE privind concentrările economice permite statelor membre să adopte măsurile adecvate pentru a proteja interesele legitime, cu condiția ca ele să fie compatibile cu principiile generale și cu alte dispoziții din dreptul Uniunii. În acest sens, articolul 21 alineatul (4) al doilea paragraf recunoaște în mod explicit protecția siguranței publice, pluralitatea mijloacelor de informare și normele prudențiale drept interese legitime. Deciziile de examinare adoptate în temeiul regulamentului propus pentru protejarea acestor interese nu trebuie să fie comunicate Comisiei în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) al treilea paragraf, cu condiția ca ele să fie compatibile cu principiile generale și cu alte dispoziții din dreptul Uniunii. În schimb, atunci când un stat membru intenționează să adopte o decizie de examinare în temeiul regulamentului propus pentru protejarea altor

[5] Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

interese publice, el va trebui să comunice acest lucru Comisiei, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) al treilea paragraf, în cazul în care decizia se referă la o concentrare care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului UE privind concentrările economice. Comisia va asigura o aplicare coerentă a regulamentului propus și a articolului 21 alineatul (4)[6]. În măsura în care domeniile de aplicare ale celor două regulamente se suprapun, impactul probabil asupra securității sau a ordinii publice determinat pe baza considerațiilor prevăzute la articolul 13 din regulamentul propus și a noțiunii de interese legitime în sensul articolului 21 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul UE privind concentrările economice ar trebui să fie interpretat într-un mod coerent și fără a aduce atingere evaluării compatibilității măsurilor naționale menite să protejeze aceste interese cu principiile generale și cu alte dispoziții ale dreptului Uniunii.

Regulamentul privind subvențiile străine

În timp ce evaluarea riscurilor în cadrul examinării ISD poate lua în considerare dacă investitorul străin este controlat direct sau indirect de guvernul unei țări din afara UE (inclusiv prin structura de proprietate sau prin finanțări semnificative), scopul acestei evaluări este de a stabili dacă o ISD este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică a UE. Cu toate acestea, subvențiile străine par să fi denaturat piața internă a UE în ultimii ani și, până la adoptarea Regulamentului privind subvențiile străine[7] (RSS), nu a existat niciun instrument de evaluare și contracarare a impactului subvențiilor străine asupra concurenței loiale pe piața internă. Subvențiile acordate de țările din afara UE au rămas necontrolate, în timp ce subvențiile acordate de statele membre au fost supuse unei examinări atente în conformitate cu normele UE privind ajutoarele de stat – unde interzicerea este regula, iar autorizarea este excepția.

RSS abordează aceste denaturări și elimină o lacună în materie de reglementare, menținând în același timp piața internă deschisă comerțului și investițiilor.

În temeiul RSS, Comisia are competența de a investiga contribuțiile financiare acordate de guvernele din afara UE întreprinderilor care desfășoară activități în UE. În cazul în care Comisia constată că astfel de contribuții financiare constituie subvenții care denaturează concurența, aceasta poate impune măsuri pentru a compensa efectele lor de denaturare. RSS introduce trei proceduri:

- o procedură bazată pe notificare pentru investigarea concentrărilor care implică contribuții financiare acordate de guvernele din afara UE – în cazul în care întreprinderea achiziționată, una dintre părțile care fuzionează sau societatea în comun generează o cifră de afaceri la nivelul UE de cel puțin 500 de milioane EUR, iar părților li s-au acordat contribuții financiare străine de peste 50 de milioane EUR în ultimii trei ani;
- o procedură bazată pe notificare pentru investigarea ofertelor din cadrul procedurilor de achiziții publice care implică contribuții financiare din partea guvernelor din afara

[6] Pentru a asigura implementarea fără probleme a mecanismului de cooperare în temeiul capitolului 3 din regulamentul propus și a procedurii prevăzute la articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul UE privind concentrările economice, ar putea fi util ca statele membre să indice dacă este probabil ca o tranzacție să intre în domeniul de aplicare al Regulamentului UE privind concentrările economice atunci când notifică o tranzacție în temeiul articolului 5 din regulamentul propus.

[7] Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului privind subvențiile străine care denaturează piața internă (JO L 330, 23.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

UE – în cazul în care valoarea estimată a contractului este de cel puțin 250 de milioane EUR, iar oferta implică o contribuție financiară străină de cel puțin 4 milioane EUR pentru fiecare țară din afara UE în ultimii trei ani; și

- o procedură din *proprie inițiativă* pentru investigarea tuturor celorlalte situații de pe piață, în cadrul căreia Comisia poate iniția o analiză din proprie inițiativă.

În cazul în care Comisia decide să lanseze o analiză preliminară pentru a stabili dacă contribuția financiară supusă examinării constituie o subvenție străină și dacă denaturează piața internă, aceasta trebuie să informeze statele membre care au notificat Comisia cu privire la o procedură națională în temeiul regulamentului.

În măsura în care domeniile de aplicare ale celor două regulamente se suprapun, motivele examinării prevăzute la articolul 1 din regulament nu ar trebui să aducă atingere evaluării efectuate de către Comisie în temeiul RSS pentru a stabili dacă contribuția financiară supusă examinării constituie o subvenție străină și dacă aceasta denaturează piața internă.

Reziliența entităților critice

Directiva 2008/114/CE a Consiliului[8] prevede o procedură de desemnare a infrastructurilor critice europene din sectoarele energiei și transporturilor a căror perturbare sau distrugere ar avea efecte transfrontaliere semnificative asupra a cel puțin două state membre, dar se concentrează numai asupra protecției infrastructurii critice din aceste două sectoare. Recunoscând importanța abordării cuprinzătoare a rezilienței entităților critice (și anume a entităților identificate ca entități critice de către statele membre pe teritoriul lor), Directiva privind reziliența entităților critice[9] (Directiva REC) a creat un cadru global care abordează reziliența acestor entități în ceea ce privește toate pericolele, indiferent dacă sunt naturale sau provocate de om, accidentale sau intenționate. Directiva REC impune statelor membre să ia măsuri specifice pentru a asigura furnizarea neîngrădită pe piața internă a serviciilor esențiale pentru menținerea funcțiilor societale sau a activităților economice vitale în 11 sectoare. Directiva REC a intrat în vigoare la 16 ianuarie 2023, iar statele membre trebuie să o transpună în dreptul intern până la 17 octombrie 2024.

În măsura în care domeniul de aplicare al regulamentului propus se suprapune cu Directiva REC, identificarea unei entități-țintă din Uniune ca entitate critică ar trebui luată în considerare în evaluarea investițiilor străine în sensul regulamentului propus.

Securitatea cibernetică

Normele UE în materie de securitate cibernetică introduse în 2016[10] au fost actualizate prin Directiva privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune (Directiva NIS 2)[11], care a modernizat cadrul juridic existent pentru a ține pasul cu

8 Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/114/oj).

9 Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

10 Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (JO L 194, 19.7.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

11 Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (JO L 333, 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

digitalizarea sporită și cu evoluția peisajului amenințărilor la adresa securității cibernetice prin intermediul unui domeniu de aplicare mai larg, al unor norme mai clare și al unor instrumente de supraveghere mai puternice. Directiva NIS 2 extinde domeniul de aplicare al normelor în materie de securitate cibernetică pentru a include noi sectoare și entități și introduce un prag clar al dimensiunii, ceea ce înseamnă că, de regulă, toate întreprinderile mijlocii și mari din sectoarele selectate vor fi incluse în domeniul de aplicare. Directiva NIS 2 consolidează și simplifică, de asemenea, cerințele de securitate și de raportare pentru entitățile publice și private prin impunerea unei abordări de gestionare a riscurilor.

Directiva NIS 2 abordează securitatea lanțurilor de aprovizionare și a relațiilor cu furnizorii, impunând entităților care intră în domeniul său de aplicare să abordeze riscurile în materie de securitate cibernetică în lanțurile lor de aprovizionare și în relațiile lor cu furnizorii. La nivelul UE, directiva consolidează securitatea cibernetică a lanțurilor de aprovizionare pentru tehnologiile esențiale ale informației și comunicațiilor. Grupul de cooperare NIS[12], în cooperare cu Comisia și cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică, poate efectua evaluări coordonate la nivelul Uniunii ale riscurilor de securitate legate de lanțurile de aprovizionare critice. Directiva NIS 2 a intrat în vigoare la 16 ianuarie 2023, iar statele membre trebuie să o transpună în dreptul intern până la 17 octombrie 2024.

În măsura în care domeniul de aplicare al regulamentului propus se suprapune cu Directiva NIS 2, evaluarea investițiilor străine în sensul regulamentului propus ar trebui să țină seama de faptul că o entitate-țintă din Uniune intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al Directivei NIS 2, precum și de rezultatele evaluărilor coordonate la nivelul UE ale riscurilor de securitate legate de lanțurile de aprovizionare critice, efectuate în conformitate cu articolul 22 din Directiva (UE) 2022/2555.

Energie

De-a lungul anilor, UE a adoptat o legislație vizând ameliorarea securității aprovizionării în domeniul energetic a UE și a statelor sale membre. Directiva privind energia electrică și Directiva privind gazele naturale[13] impun evaluarea implicațiilor în materie de securitate a aprovizionării nu numai pentru fiecare stat membru, ci și pentru UE în ansamblu, în cazul în care sistemul de transport al gazelor naturale sau al energiei electrice al unui stat membru este controlat de un operator din afara UE. În plus, Regulamentul privind siguranța furnizării de gaze în UE[14] vizează în mod special preocupările legate de siguranța furnizării. El impune statelor membre să evalueze, la nivel național și regional, toate riscurile posibile pentru sistemul gazier (inclusiv riscurile asociate controlului infrastructurii relevante pentru securitatea aprovizionării de către entități din țări terțe), precum și să pregătească planuri de acțiune preventive și planuri de urgență cuprinzătoare conținând măsuri de atenuare a acestor

[12] Instituit în temeiul articolului 14 din Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (JO L 194, 19.7.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

[13] Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj) și Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/73/oj).

[14] Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

riscuri. Regulamentul privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice[15] conține dispoziții similare pentru sectorul energiei electrice. Anumite entități din sectorul energetic sunt, de asemenea, incluse în mod expres în domeniul de aplicare al Directivei privind reziliența entităților critice.

În cazul în care o investiție străină este urmată de o cerere de certificare în temeiul articolului 10 din Directiva privind energia electrică sau din Directiva privind gazele naturale, aplicarea regulamentului propus nu ar trebui să aducă atingere aplicării directivei relevante. În măsura în care domeniile de aplicare ale celor două norme se suprapun, motivele examinării prevăzute la articolul 1 din regulamentul propus și noțiunea de siguranță a alimentării cu energie ar trebui să fie interpretate în mod consecvent și fără a aduce atingere evaluării, în temeiul directivei relevante, a măsurii în care controlul exercitat de o persoană sau de persoane dintr-o țară din afara UE sau din țări din afara UE va pune în pericol siguranța alimentării cu energie a UE.

Transport aerian

Regulamentul (CE) nr. 1008/2008[16] stabilește norme comune pentru operarea serviciilor de transport aerian în UE, inclusiv acordarea de licențe transportatorilor aerieni din UE și transparența prețurilor. Regulamentul prevede (ca una dintre condițiile de acordare a unei licențe de operare unei întreprinderi autorizate să desfășoare, în schimbul unei remunerații sau sub formă de închiriere, activități de transport aerian de pasageri, poștă sau marfă) ca statele membre sau resortisanții statelor membre să dețină peste 50 % din întreprindere și să aibă controlul efectiv asupra acesteia, cu excepția cazului în care „există dispoziții ale unui acord încheiat cu o țară din afara UE la care Comunitatea este parte” (articolul 4).

Regulamentul propus se aplică investițiilor străine care se situează sub pragul stabilit în Regulamentul (CE) nr. 1008/2008. Prin urmare, acesta permite să se evalueze dacă o investiție străină într-o întreprindere din UE care furnizează servicii aeriene în UE este de natură să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică. În cazul în care o investiție străină face obiectul regulamentului propus, aplicarea regulamentului propus nu ar trebui să aducă atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1008/2008.

Evaluarea prudențială a achizițiilor și majorărilor de participații calificate în sectorul financiar

Legislația UE în sectorul financiar împuternicește autoritățile competente să efectueze o evaluare prudențială a achizițiilor și majorărilor de participații în instituții financiare (și anume instituții de credit, firme de investiții și instituții de plată). Obiectivul acestor dispoziții este de a asigura administrarea corectă și prudentă a instituțiilor financiare și buna funcționare a sectorului financiar.

Cu toate acestea, astfel cum se recunoaște în comunicarea Comisiei din 2021 intitulată „*Sistemul economic și financiar european: promovarea deschiderii, a soliditățiși a*

[15] Regulamentul (UE) 2019/941 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice și de abrogare a Directivei 2005/89/CE (JO L 158, 14.6.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj).

[16] Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (JO L 293, 31.10.2008, p. 3, http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

rezilienței”[17], sectorul financiar este, de asemenea, esențial pentru securitatea economică și reziliența economiei UE. Recunoscând importanța sistemului financiar pentru securitate și ordinea publică, regulamentul propus impune tuturor statelor membre să examineze investițiile străine într-o listă de entități stabilită în anexa II și să notifice celorlalte state membre și Comisiei acele tranzacții care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2) din regulamentul propus.

Entitățile financiare enumerate în anexa II sunt esențiale pentru compensarea și decontarea fără probleme a tranzacțiilor financiare (plăți, titluri de valoare și instrumente financiare derivate) care permit comerțul intern și extern și oferă o bază pentru rolul internațional al monedei euro. În plus, entitățile financiare enumerate în anexa II îndeplinesc funcții esențiale pentru societate și, de obicei, desfășoară o activitate transfrontalieră, putând prezenta, prin urmare, riscuri pentru securitatea sau ordinea publică a mai multor state membre.

Regulamentul propus nu va afecta normele UE privind evaluarea prudențială a achizițiilor de participații calificate în sectorul financiar, care va rămâne o procedură distinctă, având un obiectiv diferit de evaluarea riscurilor la adresa securității și a ordinii publice.

Controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare

Produsele cu dublă utilizare sunt bunuri, produse software și tehnologii care pot fi folosite atât în scopuri civile, cât și în scopuri militare. UE controlează exportul, tranzitul, serviciile de intermediere și asistența tehnică a acestor produse, astfel încât UE să poată contribui la pacea și securitatea internațională și să poată preveni proliferarea armelor de distrugere în masă. Regulamentul privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare[18] a fost revizuit în 2021 pentru a aborda mai bine riscurile asociate evoluției rapide a securității, tehnologiei și mediului comercial, cu un accent deosebit pe exporturile de tehnologii emergente sensibile. Examinarea investițiilor completează controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare. Ambele sunt instrumente importante pentru controlul strategic al comerțului și al investițiilor pentru a asigura securitatea în UE.

Regulamentul propus impune statelor membre să examineze și să notifice mecanismului de cooperare investițiile străine, în cazul în care entitatea-țintă din Uniune are competența de a decide să exporte produse de pe teritoriul vamal al UE.

Regulamentul propus nu va afecta dispozițiile și deciziile naționale care afectează exporturile de produse cu dublă utilizare, care vor rămâne o procedură distinctă cu obiective specifice.

Instrumentul de contracarare a acțiunilor coercitive

Instrumentul de contracarare a acțiunilor coercitive (*anti-coercion instrument* – ACI)[19] este un alt element important pentru securitatea economică a UE. El permite UE să reacționeze la

[17] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Sistemul economic și financiar european: promovarea deschiderii, a soliditățiși a rezilienței” COM/2021/32 final.

[18] Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (reformare) (JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

[19] Regulamentul (UE) 2023/2675 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 noiembrie 2023 privind protejarea Uniunii și a statelor membre ale acesteia împotriva constrângerilor economice exercitate de țările terțe (JO L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj).

constrângerile economice și, prin urmare, să își apere mai bine interesele și pe cele ale statelor sale membre pe scena mondială.

ACI este conceput în primul rând pentru a descuraja orice potențială constrângere economică. Dacă apar totuși constrângeri economice, instrumentul oferă o structură menită să determine țara din afara UE în cauză să pună capăt măsurilor coercitive, prin dialog și cooperare. Însă, în cazul în care cooperarea eșuează, el pune, de asemenea, la dispoziția UE o gamă largă de contramăsuri posibile împotriva țării respective. Printre acestea se numără impunerea de tarife, restricții privind comerțul cu servicii și restricții privind accesul la ISD sau la achiziții publice.

În cazul în care regulamentul propus ar trebui să se aplice investitorilor străini din țări din afara UE care fac obiectul unor contramăsuri în temeiul ACI, ar trebui să se evalueze dacă o investiție străină este susceptibilă să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică, fără a aduce atingere noțiunii de constrângere, cu excepția cazului în care ar apărea riscuri la adresa securității sau a ordinii publice ca urmare a constrângerii. În plus, deciziile de examinare ale statelor membre din motive de securitate sau de ordine publică nu ar trebui să aducă atingere eventualelor măsuri ale UE menite să contracareze constrângerile economice.

Măsuri restrictive ale UE (sancțiuni)

Regulamentul propus este în concordanță cu măsurile restrictive ale UE (sancțiuni), care, în temeiul articolului 215 din TFUE, au prioritate față de alte regulamente ale UE și pot interzice sau împiedica autorizarea investițiilor anumitor țări din afara UE sau ale resortisanților unor țări din afara UE.

Măsurile restrictive ale UE se aplică unei serii de entități, inclusiv oricărei persoane aflate pe teritoriul UE sau în afara acestuia, care este resortisant al unui stat membru, oricărei persoane juridice, oricărei entități sau oricărui organism, aflat pe teritoriul UE sau în afara acestuia, care este înregistrată sau constituită în temeiul legislației unui stat membru, precum și oricărei persoane juridice, entități sau organism cu privire la orice activitate desfășurată integral sau parțial pe teritoriul UE.

Măsurile restrictive ale UE pot lua forma unor măsuri specifice întreprinderilor, grupurilor, organizațiilor sau persoanelor (de exemplu, înghețarea activelor și interdicția de a pune la dispoziție fonduri sau resurse economice) sau a unor măsuri sectoriale.

Comisia consideră că înghețarea activelor și interdicțiile de a pune la dispoziție fonduri se extind la activele oricărei entități nedesemnate, care este deținută sau controlată de o persoană sau entitate desemnată, cu excepția cazului în care se poate dovedi că activele în cauză nu sunt, de fapt, deținute sau controlate de persoana sau entitatea desemnată.

Este important să se controleze îndeaproape și în mod strict orice încercare a unor persoane desemnate sau sancționate în alt mod de a dobândi controlul asupra întreprinderilor din UE, fie direct, fie indirect. Prin urmare, este esențial ca această regulă să se aplice și atunci când investitorul nu face în mod direct obiectul sancțiunilor, dar este deținut sau controlat de o astfel de persoană sau entitate ori acționează în numele sau la ordinul acesteia. Astfel, regulamentul propus ar impune statelor membre să notifice celorlalte state membre și Comisiei orice investiție străină efectuată pe teritoriul lor de investitori care fac obiectul oricărui tip de măsuri restrictive ale UE, precum și de orice altă parte deținută sau controlată de o astfel de persoană sau entitate ori care acționează în numele sau la ordinul acesteia.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

2.1. Temei juridic

ISD-urile sunt incluse în mod explicit în domeniul de aplicare al politicii comerciale comune a UE, care intră sub incidența articolului 207 din TFUE. În plus, este necesar să se utilizeze articolul 114 din TFUE ca temei juridic suplimentar, care prevede adoptarea de măsuri pentru a asigura instituirea și funcționarea pieței interne. Această dispoziție permite adoptarea de măsuri privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne. Acesta este temeiul juridic adecvat pentru o intervenție care să impună statelor membre să examineze anumite investiții în cadrul pieței interne și să abordeze diferențele dintre mecanismele de examinare ale statelor membre, care pot obstrucționa libertățile fundamentale și pot avea un efect direct asupra funcționării pieței interne.

Există diferențe între legislațiile naționale și acestea sunt în creștere, având în vedere că o serie de state membre dispun deja de mecanisme de examinare, în timp ce altele sunt în curs de a institui astfel de mecanisme care se extind la investițiile din cadrul UE. Această situație de fragmentare la nivel de reglementare în măsura în care mecanismele naționale de examinare diferă în ceea ce privește elementele specifice, cum ar fi domeniul de aplicare (tipurile de activități și sectoarele vizate), precum și termenele (durata evaluării și a deciziei autorității naționale), cerințele de procedură și criteriile aplicate pentru efectul negativ probabil asupra securității sau ordinii publice. Acest lucru este cu atât mai relevant cu cât nivelul de integrare a pieței interne poate duce la o singură tranzacție care afectează mai multe state membre din întreaga UE.

Această fragmentare creează obstacole în calea libertății de stabilire și este probabil să crească odată cu numărul de state membre care dispun de un mecanism de examinare. Măsurile armonizate propuse vizează (i) crearea unor condiții de concurență echitabile între statele membre, (ii) reducerea costurilor de asigurare a conformității existente pentru investitorii străini, precum și (iii) prevenirea apariției unor obstacole suplimentare pe piața internă pentru investiții.

În conformitate cu obiectivul său privind piața internă, prezenta propunere prevede că anumite investiții străine ar trebui să facă obiectul unei examinări, indiferent de statul membru (statele membre) în care se află ținta. În plus, propunerea prevede că investițiile străine sunt evaluate în raport cu standardele și calendarele armonizate. Având în vedere cele de mai sus, este necesară o mai mare armonizare la nivelul Uniunii, prin urmare articolul 114 din TFUE este un temei juridic relevant pentru această inițiativă.

Utilizarea articolului 114 din TFUE permite includerea anumitor investiții din UE în domeniul de aplicare al regulamentului propus. Scopul acestei acțiuni este de a se asigura că sunt abordate riscurile la adresa securității și a ordinii publice pe care le prezintă aceste tranzacții. În special, regulamentul propus ar fi limitat la acele investiții din cadrul UE care:

(i) sunt realizate de o filială a unui investitor străin în Uniune, în cazul în care filiala este controlată direct sau indirect de un investitor străin. Entitățile care nu dețin participații într-o țară terță sau care dețin doar o participație a unui investitor străin fără a avea controlul asupra acesteia (investiții de portofoliu) nu sunt acoperite;

(ii) au scopul de a stabili o legătură durabilă între investitorul străin și entitatea-țintă din Uniune.

Această extindere a domeniului de aplicare al actualului Regulament privind ISD vizează includerea unui set specific de investiții străine efectuate prin intermediul filialelor din UE

controlate de investitori din afara UE. Ea completează și extinde dispozițiile existente care permit acoperirea acestor investiții în cazul în care structura aleasă este utilizată pentru a eluda examinarea ISD în UE. Acest lucru asigură o abordare coerentă a riscurilor la adresa securității și a ordinii publice generate de investițiile care conduc, în cele din urmă, la controlul și la puterea de decizie a unui investitor dintr-o țară terță, indiferent dacă acestea sunt efectuate fie direct din afara UE, fie indirect, prin intermediul unei entități stabilite în UE, dar controlate de un investitor străin.

Cu toate acestea, extinderea respectivă va conduce la examinarea tranzacțiilor care sunt efectuate prin intermediul unor entități stabilite în mod legitim în UE. Aceasta constituie o etapă suplimentară în comparație cu conceptul de eludare din regulamentul actual, care se aplică numai atunci când tranzacția este efectuată în interiorul UE prin intermediul unor aranjamente artificiale care nu reflectă realitatea economică. Această extindere necesită utilizarea articolului 114 din TFUE ca temei juridic pentru a reflecta faptul că investițiile în cadrul UE ar fi acoperite de regulamentul propus.

Temeiul juridic al regulamentului propus ar fi, prin urmare, articolele 207 și 114 din TFUE.

2.2. Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Conform principiului subsidiarității, [articolul 5 alineatul (3) din TUE], ar trebui să se ia măsuri la nivelul Uniunii numai dacă obiectivele stabilite nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și prin urmare, avându-se în vedere dimensiunile și efectele acțiunii respective, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Întrucât mecanismele de examinare ale statelor membre diferă în ceea ce privește domeniul de aplicare, conținutul și efectul, se poate observa un cadru de reglementare fragmentat al normelor naționale și există riscul ca gradul de fragmentare să crească, în special în ceea ce privește examinarea investițiilor străine în cadrul UE. Acest fenomen subminează piața internă prin crearea unor condiții de concurență inechitabile și a unor costuri inutile pentru entitățile care doresc să desfășoare o activitate economică în sectoare relevante pentru securitate sau ordinea publică.

Numai o intervenție la nivelul Uniunii poate rezolva aceste probleme, deoarece normele de la nivel național conduc deja la crearea de obstacole în calea investițiilor efectuate în cadrul UE. În schimb, efectele oricărei acțiuni întreprinse în temeiul dreptului intern ar fi limitate la un singur stat membru și ar risca să fie eludate sau ar fi dificil de supravegheat în ceea ce privește investitorii străini. În plus, unele state membre au în vedere în prezent inițiative legislative în domeniul examinării investițiilor. Astfel de aspecte pot fi abordate în mod consecvent în cadrul pieței interne numai printr-o acțiune la nivelul Uniunii. Introducerea unor standarde comune și proporționale pentru examinarea investițiilor efectuate în Uniune sub control străin este esențială pentru a se asigura că astfel de măsuri sunt stabilite în mod consecvent în toate statele membre în ceea ce privește toate drepturile fundamentale. O abordare comună coordonată la nivelul UE, care să alinieze sistemele naționale de examinare, va oferi certitudine potențialilor investitori în ceea ce privește infrastructura critică, tehnologie și factori de producție, oferindu-le posibilitatea de a cunoaște dinainte normele comune pe care Comisia și statele membre le utilizează pentru a evalua și a combate riscurile legate de securitate și de ordinea publică.

În cele din urmă, examinarea investițiilor străine în UE este o chestiune transnațională cu implicații transfrontaliere care trebuie abordată la nivelul Uniunii. O investiție străină într-un stat membru poate avea un impact dincolo de frontierele statului membru respectiv, într-un alt

stat membru sau la nivelul UE. Absența unei acțiuni la nivelul UE poate avea ca rezultat reducerea capacității statelor membre de a-și proteja interesele în materie de securitate sau de ordine publică legate de investițiile străine, în special în cazurile în care investițiile străine care le-ar putea afecta securitatea sau ordinea publică sunt efectuate pe teritoriul unui alt stat membru. Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a regulamentului arată că este puțin probabil ca statele membre să fie de acord asupra unor standarde și proceduri aliniate cu privire la modul de examinare a investițiilor străine din motive de securitate și de ordine publică sau să consolideze mecanismul de cooperare sistematică la nivelul Uniunii pentru a face schimb de informații între ele și cu Comisia.

Prin urmare, există un argument puternic în favoarea unei acțiuni la nivelul UE pentru a alinia și a armoniza aceste cadre naționale pentru a face investițiile mai previzibile pe piața internă, în special în tranzacțiile care implică mai multe jurisdicții, pentru a consolida securitatea juridică a examinării investițiilor în UE, pentru a reduce sarcina administrativă, pentru a contribui la condiții de concurență echitabile între statele membre în care se realizează investiții și pentru a permite o cooperare mai eficace și mai eficientă între statele membre și Comisie cu privire la riscurile transfrontaliere în materie de securitate și ordine publică legate de investițiile străine.

2.3. Proporționalitate

Regulamentul propus urmărește să protejeze securitatea și ordinea publică în UE în ceea ce privește investițiile străine.

Acesta nu conține norme care să fie echivalente unui mecanism național de examinare, deoarece un astfel de mecanism poate impune condiții unei tranzacții și, în ultimă instanță, poate interzice finalizarea acesteia. Regulamentul propus ar lăsa decizia finală cu privire la orice investiție la latitudinea statului membru în care tranzacția este planificată sau realizată. Obiectivul regulamentului propus este mai degrabă de a contribui la identificarea și abordarea riscurilor la adresa securității și a ordinii publice care afectează cel puțin două state membre sau UE în ansamblu, prin intermediul unui mecanism de cooperare între statele membre și Comisie. Acest mecanism de cooperare oferă un canal oficial pentru schimbul de informații confidențiale și sensibilizarea cu privire la circumstanțele specifice în care o ISD poate afecta securitatea sau ordinea publică. De asemenea, el permite Comisiei și altor state membre să recomande măsuri statului membru în care ISD este planificată sau a fost deja realizată pentru a răspunde preocupărilor specifice identificate.

Evaluarea regulamentului a arătat că eficacitatea cadrului UE pentru examinarea investițiilor este redusă considerabil prin (i) absența în unele state membre a unor mecanisme de examinare care să permită analizarea tranzacțiilor înainte ca acestea să fie finalizate; și (ii) acoperirea limitată a mecanismelor naționale de examinare a investițiilor[20]. Acest lucru poate avea efecte de propagare asupra intereselor în materie de securitate sau de ordine publică din alte state membre și asupra proiectelor sau programelor de interes pentru UE.

În absența unui domeniu de aplicare comun al tranzacțiilor care fac obiectul examinării sau a altor modalități de armonizare a condițiilor care ar trebui să declanșeze examinarea la nivel național, este probabil ca numărul și domeniul de aplicare al notificărilor primite de

[20] Statele membre care exclud domenii importante de la aplicarea mecanismelor lor de examinare – inclusiv prin definirea restrânsă a domeniului lor de aplicare sectorial sau prin exceptarea investitorilor asociați cu anumite jurisdicții din afara UE – dispun de mijloace limitate pentru a gestiona în mod eficace riscurile legate de investițiile străine în UE.

mecanismul de cooperare din partea statelor membre să continue să varieze foarte mult. În plus, unii investitori străini pot continua să profite de jurisdicțiile din UE care nu dispun de un mecanism de examinare a ISD sau al căror mecanism nu se aplică sectorului în cauză.

Măsurile din regulamentul propus de instituire a unui mecanism de cooperare și de stabilire a anumitor cerințe procedurale și de fond pentru mecanismele naționale de examinare sunt proporționale, deoarece îndeplinesc obiectivul regulamentului propus, permițând în același timp statelor membre să țină seama de particularitățile naționale în cadrul mecanismelor lor de examinare și să ia decizia finală cu privire la orice investiție străină.

Regulamentul propus impune întreprinderilor să coopereze cu autoritățile naționale de examinare, dar costurile administrative pentru întreprinderi vor fi rezonabile și proporționale, datorită formularului standardizat de notificare a mecanismului de cooperare.

2.4. Alegerea instrumentului

Prezentul document este o propunere de revizuire a unui regulament existent, astfel încât pare legitim să se păstreze forma actuală a instrumentului (și anume aceea de regulament).

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

3.1. Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente

Propunerea legislativă este însoțită de un document de lucru al serviciilor Comisiei care evaluează regulamentul în raport cu cele cinci criterii pentru o mai bună legiferare (eficacitate, eficiență, relevanță, coerență și valoarea adăugată a UE).

3.2. Consultările cu părțile interesate

Comisia a publicat o consultare specifică și o cerere de contribuții care s-au desfășurat între 14 iunie și 21 iulie 2023. Comisia a primit 47 de răspunsuri la consultare[21] și 10 contribuții la cererea de contribuții[22].

Comisia a invitat statele membre și părțile interesate (cabinete de avocatură, asociații de întreprinderi și întreprinderi) cu experiență dovedită în punerea în aplicare a normelor UE privind examinarea ISD să furnizeze contribuții scrise suplimentare pe baza unui chestionar. Aceste răspunsuri au fost colectate în perioada 3 august-1 septembrie 2023. Un rezumat al răspunsurilor este disponibil în anexa V la raportul de evaluare care însoțește propunerea legislativă.

3.3. Obținerea și utilizarea expertizei

Comisia a recurs la un contractant extern pentru a contribui la efectuarea evaluării Regulamentului privind examinarea investițiilor străine directe. Secretariatul OCDE (Divizia pentru investiții din cadrul Direcției Afaceri Financiare și Întreprinderi) a efectuat un studiu privind eficacitatea și eficiența Regulamentului privind examinarea investițiilor străine directe și a oferit concluzii și recomandări generale cu privire la modul de abordare a deficiențelor

[21] Raportul de sinteză al consultării specifice este disponibil pe site-ul web al Comisiei: https://policy.trade.ec.europa.eu/consultations/screening-foreign-direct-investments-fdi-evaluation-and-possible-revision-current-eu-framework_en.

[22] Contribuțiile la cererea de contribuții sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13739-Screening-of-foreign-direct-investments-FDI-evaluation-and-revision-of-the-EU-framework/feedback_en?p_id=32186570.

identificate în studiu[23]. Acest studiu a fost cofinanțat de Comisie și a fost realizat în perioada octombrie 2021-iunie 2022.

3.4. Evaluarea impactului

Propunerea legislativă nu este susținută de o evaluare a impactului. Acest lucru este în conformitate cu setul de instrumente pentru o mai bună legiferare, care prevede că o evaluare a impactului poate să nu fie necesară pentru „inițiativele de politică ce propun schimbări limitate pe baza unei evaluări aprofundate, care a identificat în mod clar modificările necesare ale unei politici sau ale unei legislații”[24]. Comisia consideră că regulamentul propus și raportul de evaluare care însoțește prezenta propunere legislativă îndeplinesc aceste criterii.

3.5. Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Această inițiativă face parte din programul de lucru al Comisiei pentru 2023[25]. Ea nu face parte din anexa II (inițiative REFIT).

Regulamentul propus îmbunătățește capacitatea Comisiei și a statelor membre de a identifica și a aborda investițiile străine care ar putea afecta negativ securitatea sau ordinea publică în UE. Propunerea impune tuturor statelor membre să examineze investițiile străine, ceea ce ar putea spori sarcina administrativă pentru întreprinderi, deoarece investițiile străine din UE vor fi supuse controlului în mai multe jurisdicții decât cele 21 de state membre care dispun în prezent de un mecanism de examinare. Cu toate acestea, se preconizează că propunerea va duce la economii potențiale de costuri datorită simplificării și alinierii normelor și mecanismelor actuale la nivelul UE și la nivel național. Simplificarea se referă la alinierea termenelor naționale de examinare; la concentrarea cooperării la nivelul UE privind examinarea ISD asupra tranzacțiilor potențial critice (spre deosebire de toate tranzacțiile care fac obiectul examinării oficiale într-un stat membru) și la sporirea transparenței procedurale a mecanismului de cooperare al UE.

3.6. Drepturile fundamentale

Propunerea este aliniată la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și respectă libertatea de a desfășura o activitate comercială. Regulamentul propus lasă la latitudinea statelor membre examinarea investițiilor (inclusiv decizia finală privind anumite tranzacții), dar cerințele privind mecanismele naționale de examinare ajută statele membre să asigure respectarea deplină a drepturilor fundamentale la proceduri echitabile și la o bună administrare.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Pentru a atinge în mod eficace obiectivele acestei inițiative, este necesar să se finanțeze o serie de acțiuni la nivelul Comisiei. Cheltuielile anuale cu resursele umane se vor ridica la aproximativ 5,162 milioane EUR pe an, sumă destinată să asigure un număr total de 29 de funcționari (în echivalent normă întreagă) în cadrul Comisiei. Alte cheltuieli administrative sunt legate de rambursarea cheltuielilor de deplasare ale statelor membre la reuniunile grupului de experți (articolul 5) și ale comitetului (articolul 21). Se estimează că aceste costuri

---

23 Studiul a fost publicat în noiembrie 2022: https://www.oecd.org/investment/investment-policy/oecd-eu-fdi-screening-assessment.pdf.

24 Setul de instrumente pentru o mai bună legiferare din 2023, INSTRUMENTUL #7.

25 COM(2022) 548 final: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0548.

se vor ridica la 0,032 milioane EUR pe an. Cheltuielile operaționale, care vor fi utilizate pentru finanțarea infrastructurii informatice necesare pentru a sprijini cooperarea directă dintre Comisie și statele membre prin canale securizate de comunicare, vor ajunge la aproximativ 0,25-0,29 milioane EUR pe an. Comisia intenționează să lanseze un studiu extern cu un buget de 0,25 milioane EUR pentru a sprijini evaluarea conformității statelor membre după încheierea perioadei de tranziție. Comisia va lua în considerare posibilitatea de a lansa un al doilea studiu pentru a sprijini evaluarea la cinci ani a regulamentului propus de către Comisie.

O prezentare detaliată a costurilor implicate este inclusă în fișa financiară aferentă prezentei inițiative.

5. ALTE ELEMENTE

5.1. Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare

Monitorizarea, raportarea și evaluarea constituie o parte importantă a propunerii.

Monitorizarea va fi continuă și se va baza pe obiective operaționale și pe indicatori specifici. Monitorizarea regulată și continuă va acoperi următoarele aspecte principale:

(i) numărul de tranzacții notificate mecanismului de cooperare; și

(ii) numărul de tranzacții care ar putea afecta în mod negativ securitatea sau ordinea publică în mai multe state membre sau prin intermediul unui proiect sau program de interes pentru Uniune.

În plus, Comisia poate monitoriza evoluțiile legate de deciziile finale raportate de statele membre, în mod confidențial, Comisiei.

Regulamentul propus va impune în continuare statelor membre să raporteze în fiecare an Comisiei, în mod confidențial, cu privire la activitățile din cadrul mecanismului lor de examinare pentru anul calendaristic precedent. Statele membre vor avea, de asemenea, obligația de a publica un raport anual cu informații privind evoluțiile legislative relevante și activitățile autorității de examinare, inclusiv date agregate privind cazurile examinate și deciziile de examinare luate. Comisia transmite în continuare Parlamentului European și Consiliului în fiecare an un raport referitor la punerea în aplicare a regulamentului propus. Raportul respectiv va continua să fie făcut public.

Regulamentul propus ar urma să fie evaluat în contextul unui exercițiu de evaluare la cinci ani de la data la care a devenit pe deplin aplicabil. Dacă este necesar, ar putea fi activată o clauză de revizuire în temeiul căreia Comisia ar putea lua măsuri adecvate, inclusiv propuneri legislative.

5.2. Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale regulamentului propus

Capitolul 1 cuprinde dispozițiile generale, inclusiv obiectul și domeniul de aplicare al regulamentului propus (articolul 1). Regulamentul propus stabilește un cadru al UE pentru examinarea de către statele membre a investițiilor pe teritoriul lor, din motive privind securitatea sau ordinea publică. Acesta a stabilit, de asemenea, un mecanism de cooperare care să permită statelor membre și Comisiei să facă schimb de informații cu privire la investiții, să evalueze impactul potențial al acestora asupra securității și a ordinii publice și să identifice potențialele preocupări pe care statul membru care examinează investiția ar trebui să le abordeze. Motivele pentru examinarea investițiilor sunt stabilite în conformitate cu

cerințele relevante referitoare la impunerea de măsuri restrictive din motive de securitate sau de ordine publică prevăzute în Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului [în special la articolul XIV litera (a) și la articolul XIV bis din Acordul general privind comerțul cu servicii], precum și în alte acorduri sau înțelegeri comerciale și de investiții la care UE sau statele sale membre sunt părți.

Articolul 2 stabilește o serie de definiții aplicabile. În special, acesta clarifică faptul că regulamentul propus acoperă investițiile care sunt fie investiții străine directe, fie investiții în interiorul UE cu participare străină. În sensul prezentei propuneri de regulament, investițiile străine directe cuprind o gamă largă de investiții care stabilesc sau mențin legături durabile și directe între investitorii din țări din afara UE și întreprinderile care desfășoară o activitate economică într-un stat membru. Această noțiune include investițiile efectuate de un investitor străin într-o entitate-țintă din Uniune, în cazul în care entitatea-țintă din Uniune este o filială a unei entități-țintă străine în care se efectuează investiția. Investițiile în interiorul UE cu participare străină acoperă o gamă largă de investiții efectuate de un investitor străin prin intermediul filialei investitorului străin din UE și cu scopul de a stabili sau de a menține legături durabile și directe între investitorul străin și o entitate-țintă din Uniune pentru a desfășura o activitate economică într-un stat membru. Regulamentul propus nu acoperă investițiile de portofoliu.

Capitolul 2 conține norme pentru mecanismele naționale de examinare. Articolul 3 impune tuturor statelor membre să instituie și să mențină un mecanism de examinare care să respecte cerințele regulamentului propus și să notifice acest mecanism Comisiei. Pe baza acestor notificări, Comisia trebuie să publice o listă a mecanismelor naționale de examinare. Articolul 4 stabilește anumite cerințe pentru mecanismele naționale de examinare. În special, aceste mecanisme trebuie să acopere cel puțin (i) investițiile în întreprinderi din UE care participă la proiecte sau programe de interes pentru UE prevăzute în anexa I la regulamentul propus; și (ii) investițiile în întreprinderi din UE care își desfășoară activitatea în domenii de importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale UE prevăzute în anexa II la regulamentul propus; („investiții notificabile”). În plus, capitolul stabilește o serie de cerințe pentru a asigura eficacitatea mecanismelor de examinare.

Capitolul 3 prevede un mecanism de cooperare care permite statelor membre și Comisiei să facă schimb de informații și să sugereze măsuri în cazul în care o investiție străină este de natură să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică în două sau mai multe state membre sau prin intermediul unui proiect sau program de interes pentru Uniune. Articolele 5 și 6 stabilesc norme și proceduri referitoare la notificarea investițiilor străine, inclusiv o procedură specifică pentru investițiile străine examinate simultan de mai multe state membre („tranzacții multinaționale”). Articolul 7 descrie condițiile aplicabile observațiilor formulate de statele membre și avizelor emise de Comisie în urma evaluării unei investiții străine notificate. El permite statelor membre să transmită observații statului membru în care are loc investiția străină în cazul în care investiția străină respectivă este de natură să le afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică sau dacă dețin informații relevante pentru examinarea respectivei investiții străine. Comisia este autorizată să emită un aviz adresat statului membru în care are loc investiția străină în cazul în care consideră că această investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică a mai multor state membre sau proiecte ori programe de interes pentru Uniune din motive de securitate sau de ordine publică. De asemenea, Comisia poate emite un aviz dacă deține informații relevante pentru examinarea investiției străine sau dacă mai multe investiții străine prezintă riscuri similare pentru securitate sau ordinea publică. În plus, articolul 7 stabilește proceduri detaliate pentru a furniza statelor membre relevante și Comisiei informații cu privire la decizia de examinare

luată de statul membru care notifică. Articolul 8 stabilește termenele și procedurile pentru transmiterea de observații și avize, inclusiv pentru tranzacțiile multinaționale. Articolul 9 prevede un mecanism care permite statelor membre și Comisiei să coopereze în ceea ce privește investițiile străine care nu au fost notificate de către statul membru în care se preconizează că vor fi realizate investițiile străine. Articolul 10 stabilește cerințele privind informațiile care trebuie furnizate și care pot fi solicitate în legătură cu investițiile străine care fac obiectul mecanismului de cooperare. Acest articol impune Comisiei să adopte un regulament de punere în aplicare pentru a furniza un formular standardizat pentru notificarea investițiilor străine. Articolul 11 stabilește cerințe comune pentru mecanismele naționale de examinare pentru a asigura participarea efectivă a acestora la mecanismul de cooperare. Articolul 12 prevede norme pentru a asigura confidențialitatea schimburilor dintre statele membre și Comisie.

Capitolul 4 prevede norme pentru statele membre și Comisie privind determinarea impactului probabil al unei investiții străine asupra securității sau a ordinii publice (articolul 13) și privind deciziile de examinare ale statelor membre (articolul 14).

Capitolul 5 prevede dispozițiile finale. Articolul 14 oferă un temei juridic pentru cooperarea cu autoritățile responsabile din țările din afara UE cu privire la chestiuni referitoare la examinarea investițiilor din motive de securitate și de ordine publică. Această cooperare nu este menită să permită schimburi de informații privind tranzacțiile care fac obiectul mecanismului de cooperare între statele membre și Comisie. Pentru a asigura transparența mecanismelor de examinare și cooperarea UE în ceea ce privește examinarea investițiilor străine, articolul 16 impune statelor membre să raporteze anual publicului cu privire la activitățile lor de examinare și la deciziile de examinare prin publicarea de informații agregate și anonimizate. Comisia are, de asemenea, obligația de a publica un raport anual cu privire la punerea în aplicare a regulamentului. În sfârșit, capitolul 5 prevede norme care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal (articolul 17), evaluarea (articolul 18), actele delegate (articolul 19), exercitarea delegării (articolul 20) și procedura comitetului pentru actele de punere în aplicare (articolele 21-22). Articolul 22 abrogă Regulamentul (UE) 2019/452, iar articolul 24 prevede că propunerea de regulament ar trebui să intre în vigoare după o perioadă de tranziție de 15 luni. În perioada de tranziție, Regulamentul (UE) 2019/452 rămâne în vigoare și continuă să se aplice.

Anexa I conține o listă de proiecte și programe de interes pentru Uniune. Acestea sunt proiecte sau programe aflate sub incidența dreptului Uniunii care prevăd dezvoltarea, întreținerea sau achiziționarea infrastructurii critice, a tehnologiilor critice sau a factorilor de producție critici care sunt esențiali pentru securitate sau pentru ordinea publică. În cazul în care entitatea-țintă din Uniune face parte dintr-un proiect sau program de interes pentru Uniune sau participă la acesta, statele membre au obligația de a examina și de a notifica investiția străină în cauză Comisiei și celorlalte state membre.

Anexa II enumeră tehnologiile, activele, instalațiile, echipamentele, rețelele, sistemele, serviciile și activitățile economice de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii. În cazul în care entitatea-țintă din Uniune este activă din punct de vedere economic într-un domeniu enumerat în anexa II, statele membre trebuie să examineze investiția străină. Notificarea acestei investiții străine către mecanismul de cooperare este necesară în cazul în care investitorul străin sau entitatea-țintă din Uniune îndeplinește una dintre condițiile bazate pe riscuri prevăzute în regulament. Acest filtru bazat pe riscuri este adecvat pentru a se asigura că mecanismul de cooperare al UE se axează numai

pe investițiile străine care prezintă un interes potențial din perspectiva securității și nu impune sarcini inutile administrațiilor și întreprinderilor naționale.

2024/0017 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind examinarea investițiilor străine în Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[1],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[2],

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor din [data], care a fost consultată în temeiul articolului 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[3],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Investițiile în Uniune contribuie la creșterea acesteia prin îmbunătățirea competitivității sale, prin crearea de locuri de muncă și economii de scară, precum și prin atragerea de capitaluri, tehnologii, inovare și expertiză.

(2) Articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) precizează că, în relațiile sale cu restul comunității internaționale, Uniunea trebuie să își afirme și să își promoveze valorile și interesele și să contribuie la protecția cetățenilor săi. De asemenea, Uniunea și statele membre dispun de un mediu de investiții deschis, consacrat în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și integrat în angajamentele internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre.

(3) Cu toate acestea, în conformitate cu angajamentele internaționale asumate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), precum și în cadrul acordurilor comerciale și de investiții încheiate cu țări terțe, Uniunea și statele membre au posibilitatea de a restricționa investițiile străine directe (ISD) din motive privind securitatea sau ordinea publică, sub rezerva îndeplinirii anumitor cerințe.

---

1 JO C , , p. .

2 JO C , , p. .

3 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

(4) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului[4], statele membre au instituit un cadru pentru examinarea ISD-urilor în Uniune. În special, regulamentul respectiv a stabilit un mecanism de cooperare care permite statelor membre și Comisiei să facă schimb de informații privind ISD-urile și să își exprime preocupările cu privire la riscurile la adresa securității sau a ordinii publice. Acest mecanism de cooperare impunea statului membru în care investiția străină directă a fost planificată sau realizată să țină seama în mod corespunzător de observațiile formulate de alte state membre și de avizul emis de Comisie în decizia sa de examinare.

(5) Cadrul instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/452 și-a îndeplinit obiectivul de a oferi statelor membre și Comisiei un mecanism oficial de schimb de informații privind ISD-urile și de sensibilizare cu privire la riscurile transfrontaliere la adresa securității sau a ordinii publice care decurg din anumite ISD-uri.

(6) Cu toate acestea, este necesar un nou instrument legislativ pentru a consolida eficiența și eficacitatea Regulamentului (UE) 2019/452 și pentru a asigura un grad mai ridicat de armonizare în întreaga Uniune.

(7) Anumite investiții care nu intră sub incidența Regulamentului (UE) 2019/452 ar putea crea riscuri pentru securitatea și ordinea publică a Uniunii. În special, este vorba despre anumite investiții efectuate în state membre care nu dispun de un mecanism de examinare; despre investițiile efectuate în statele membre care dispun de un mecanism de examinare al căror domeniu de aplicare nu include anumite investiții sensibile; și despre investițiile care sunt efectuate de investitori străini prin intermediul unei filiale stabilite în Uniune și care ar putea prezenta aceleași riscuri la adresa securității sau a ordinii publice ca investițiile directe efectuate din țări terțe.

(8) O majoritate semnificativă a statelor membre, dar nu toate, dispun de un instrument legislativ care prevede un mecanism de examinare a ISD-urilor. În multe state membre, legislația națională se extinde și la examinarea investițiilor în interiorul Uniunii. Între statele membre există diferențe substanțiale în ceea ce privește domeniul de aplicare, pragurile și criteriile utilizate pentru a evalua dacă o investiție este de natură să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică. Există, de asemenea, diferențe în ceea ce privește procesele de examinare. În anumite state membre, investiția poate fi pusă în aplicare înainte de a primi autorizarea cu privire la impactul asupra securității și a ordinii publice. Cu toate acestea, altele impun ca investiția să fie finalizată numai după autorizarea în cadrul mecanismului de examinare. Aceste divergențe creează o problemă pentru buna funcționare a pieței interne. De exemplu, ele creează condiții de concurență inechitabile și duc la creșterea costurilor de asigurare a conformității pentru investitorii care doresc să notifice tranzacții în două sau mai multe state membre. Prezentul regulament contribuie la reducerea divergențelor cu privire la elementele-cheie ale mecanismelor implementate la nivel național. Acest aspect este esențial pentru a asigura previzibilitatea pentru investitori în ceea ce privește regimurile naționale aplicabile și caracteristicile acestora, reducând astfel costurile de asigurare a conformității aferente. Acest lucru este cu atât mai relevant cu cât nivelul de integrare a pieței interne poate duce la o singură tranzacție care afectează mai multe state membre din întreaga Uniune. De exemplu, este posibil

[4] Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79I, 21.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

ca o tranzacție care vizează achiziționarea unei entități-țintă într-un stat membru să afecteze, de asemenea, securitatea și ordinea publică într-un alt stat membru, din cauza structurii lanțului de aprovizionare sau a altor elemente economice care leagă entitatea-țintă de alte întreprinderi cu sediul într-un alt stat membru. Pentru a aborda aceste probleme legate de piața internă și pentru a asigura o mai mare coerență și previzibilitate, este oportun ca criteriile și elementele care urmează să fie utilizate pentru evaluarea investițiilor străine să fie stabilite prin intermediul unei acțiuni la nivelul Uniunii.

(9) Pentru a asigura o abordare coerentă a examinării investițiilor străine în întreaga Uniune, toate statele membre ar trebui să aibă obligația de a examina investițiile străine din motive de securitate sau de ordine publică. Prin urmare, elementele centrale ale mecanismelor naționale de examinare ar trebui să fie armonizate. Această armonizare minimă include domeniul de aplicare al investițiilor care urmează să fie examinate, caracteristicile esențiale ale procedurii de examinare și interacțiunea dintre mecanismul național și mecanismul de cooperare al Uniunii. În plus, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată extinde domeniul de aplicare al mecanismului lor național de examinare pentru a include alte tipuri de investiții străine, investiții străine în alte sectoare, entități-țintă suplimentare din Uniune sau activități economice pe care statul membru în cauză le consideră esențiale pentru securitatea sau ordinea sa publică. În acest caz, această examinare ar trebui, de asemenea, să respecte dispozițiile prezentului regulament.

(10) Regulamentul (UE) 2019/452 vizează numai ISD-urile efectuate din țări terțe în Uniune. Cu toate acestea, este, de asemenea, necesar să se extindă domeniul de aplicare al mecanismului de cooperare la investițiile efectuate între statele membre, în cazul în care investitorul într-un stat membru este controlat, direct sau indirect, de o entitate străină, indiferent dacă proprietarul final se află în Uniune sau în altă parte. În special, acest domeniu de aplicare extins este adecvat pentru a se asigura că orice investiție care creează o legătură durabilă între investitorul străin și entitatea-țintă din Uniune, indiferent dacă este efectuată direct de un investitor străin sau prin intermediul unei entități stabilite în Uniune și controlate de un investitor străin, este inclusă și evaluată în mod consecvent. Acest lucru ar trebui să favorizeze coerența și previzibilitatea normelor de examinare în toate statele membre, ceea ce, la rândul său, va reduce costurile de asigurare a conformității pentru investitorii străini și va limita stimulentele pentru direcționarea unei investiții în statele membre în care aceste tranzacții nu intră în domeniul de aplicare.

(11) Investițiile în entități-țintă din Uniune efectuate de investitori străini, inclusiv investițiile executate prin intermediul unei entități controlate din Uniune, pot prezenta riscuri specifice pentru securitatea și ordinea publică în Uniune și în statele sale membre. Astfel de riscuri legate de investitori nu ar trebui să fie prezente și, prin urmare, nu este necesar să fie abordate într-o investiție care implică numai entități în care nu există proprietate, control, legătură sau influență din partea investitorilor străini, inclusiv atunci când un investitor străin participă la entitatea din Uniune fără a deține o participație de control. Evitarea oricăror divergențe în ceea ce privește normele aplicabile tratamentului investițiilor străine, indiferent dacă acestea sunt efectuate din afara Uniunii direct sau prin intermediul unei entități deja stabilite în Uniune, este necesară pentru a asigura un cadru coerent de examinare a investițiilor și mecanismul de control al Uniunii. Acest cadru reflectă importanța protejării securității și a ordinii publice și vizează exclusiv riscurile care pot apărea în urma investițiilor care implică entități străine. Prin urmare, statele membre ar trebui să asigure cel puțin

examinarea acelor investiții străine care se referă la proiecte sau programe de interes pentru Uniune sau în cazul cărora entitatea-țintă din Uniune desfășoară activități în domenii în care o investiție străină poate afecta securitatea sau ordinea publică în mai multe state membre. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată examina alte investiții străine. În acest caz, această examinare ar trebui, de asemenea, să respecte dispozițiile prezentului regulament. Tranzacțiile care nu implică investitori străini sau în care nivelul de implicare nu conduce la controlul direct sau indirect al entității din Uniune nu intră sub incidența prezentului regulament.

(12) Examinarea investițiilor străine ar trebui să fie efectuată în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama de toate informațiile factuale disponibile și respectând principiul proporționalității și alte principii consacrate în tratate. În plus, examinarea investițiilor străine care sunt efectuate prin intermediul filialelor investitorului străin stabilite în Uniune ar trebui să respecte în toate cazurile cerințele care decurg din dreptul Uniunii și, în special, dispozițiile tratatului privind libertatea de stabilire și libera circulație a capitalurilor, astfel cum sunt interpretate în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu obiectivul de a menține o piață internă deschisă și favorabilă incluziunii. Orice restricții privind libertatea de stabilire și libera circulație a capitalurilor în Uniune, inclusiv examinarea și măsurile care decurg din examinarea respectivă, cum ar fi măsurile de atenuare și interdicțiile, ar trebui să se bazeze pe o amenințare reală și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății și ar trebui să fie adecvate și necesare, astfel cum se prevede în jurisprudența Curții de Justiție. În același timp, atunci când se evaluează justificarea și proporționalitatea unei restricții, particularitățile investițiilor în Uniune realizate prin intermediul unei filiale a unui investitor străin pot fi luate în considerare atunci când se evaluează orice restricții vizând libertatea de stabilire sau libera circulație a capitalurilor, inclusiv, după caz, în orice aviz al Comisiei adoptat în temeiul prezentului regulament. Acest lucru ar trebui să se realizeze ținând seama de integrarea sistemelor statelor membre într-un mecanism de cooperare la nivelul Uniunii.

(13) Pentru a permite funcționarea eficientă și eficace a mecanismului de cooperare prevăzut în prezentul regulament, este necesar să se definească un domeniu de aplicare comun minim pentru investițiile străine, pe care toate statele membre ar trebui să îl notifice mecanismului de cooperare. Statele membre ar trebui să aibă în continuare libertatea de a notifica investițiile străine care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(14) De asemenea, este necesar ca statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată să răspundă într-o mai mare măsură în fața Comisiei și a statelor membre care exprimă preocupări justificate în mod corespunzător cu privire la securitatea sau ordinea lor publică sau a Uniunii.

(15) Cadrul comun stabilit în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere responsabilității exclusive a statelor membre de a-și apăra securitatea națională, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (2) din TUE. De asemenea, acesta nu ar trebui să aducă atingere protecției intereselor esențiale ale siguranței lor, în conformitate cu articolul 346 din TFUE.

(16) Investițiile străine care creează sau mențin legături durabile și directe între investitorii din țări terțe (inclusiv organismele de stat) și entitățile-țintă din Uniune care desfășoară o activitate economică într-un stat membru ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Acest lucru ar trebui să se aplice în cazul în care investițiile

respective sunt efectuate direct din țări terțe sau de către o entitate din Uniune cu control străin. Cu toate acestea, cadrul nu ar trebui să acopere achiziția de acțiuni destinate exclusiv investițiilor financiare, fără intenția de a influența gestionarea și controlul întreprinderii (investiții de portofoliu). Operațiunile de restructurare din cadrul unui grup de întreprinderi sau fuziunea mai multor entități juridice într-o singură entitate juridică nu constituie o investiție străină, cu condiția să nu existe nicio creștere a acțiunilor deținute de investitori străini sau ca tranzacția să nu aibă ca rezultat drepturi suplimentare care pot conduce la o modificare a participării efective a unuia sau mai multor investitori străini la gestionarea sau controlul unei entități-țintă din Uniune.

(17) Investițiile străine de tip „greenfield” se realizează atunci când investitorul străin sau filiala unui investitor străin din Uniune înființează instalații noi sau o întreprindere nouă în Uniune. Investițiile străine de tip „greenfield” ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament în măsura în care sunt considerate relevante de către un stat membru în scopul examinării investițiilor străine, deoarece creează legături durabile și directe între un investitor străin și instalațiile sau întreprinderile respective. În plus, prin crearea de instalații noi, un investitor străin poate avea un impact asupra securității și a ordinii publice, inclusiv atunci când riscul respectiv se referă la factori economici esențiali. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să includă investițiile străine de tip „greenfield” în domeniul de aplicare al tranzacțiilor acoperite de mecanismele lor de examinare, în special atunci când aceste investiții sunt efectuate în sectoare relevante pentru securitatea sau ordinea lor publică sau atunci când prezintă caracteristici, cum ar fi dimensiunea sau natura esențială, care să fie relevante pentru securitatea sau ordinea lor publică.

(18) Pentru a asigura coerența și previzibilitatea proceselor de examinare, este oportun să se prevadă caracteristicile esențiale ale mecanismelor de examinare care urmează să fie implementate de statele membre. Aceste caracteristici ar trebui să includă cel puțin domeniul de aplicare al tranzacțiilor care urmează să facă obiectul unei cerințe de autorizare, termenele de examinare și posibilitatea ca întreprinderile vizate de decizia de examinare să conteste aceste decizii. Normele și procedurile referitoare la mecanismele de examinare ar trebui să fie transparente și să nu facă discriminare între țările terțe.

(19) Mecanismul de cooperare prevăzut în Regulamentul (UE) 2019/452 permite statelor membre să coopereze și să se ajute reciproc în cazul în care o investiție străină directă dintr-un stat membru ar putea să afecteze securitatea sau ordinea publică a altor state membre sau a proiectelor sau programelor de interes pentru Uniune. Acest mecanism s-a dovedit a fi foarte util până în prezent și, prin urmare, ar trebui menținut și consolidat în temeiul prezentului regulament.

(20) Pentru a se asigura că investițiile străine care ar putea afecta în mod negativ securitatea sau ordinea publică în Uniune sunt identificate în mod adecvat, statele membre ar trebui să examineze investițiile străine în cazul în care entitatea-țintă din Uniune face parte dintr-un proiect sau program de interes pentru Uniune sau participă la un proiect sau program de interes pentru Uniune sau în cazul în care activitatea economică a entității-țintă din Uniune se referă la o tehnologie, un activ, o instalație, un echipament, o rețea, un sistem sau un serviciu de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii. Pe lângă aceste criterii, mecanismele de examinare se pot aplica și altor sectoare, entități-țintă din Uniune sau activități economice pe care statul membru în cauză le consideră esențiale pentru securitatea sau ordinea sa publică.

(21) Pentru a se asigura că mecanismul de cooperare se concentrează numai asupra investițiilor străine în cazul cărora caracteristicile investitorului străin sau ale entității-țintă din Uniune fac probabilă afectarea securității sau a ordinii publice, este oportun să se stabilească condiții bazate pe riscuri pentru notificarea celorlalte state membre și a Comisiei cu privire la investițiile străine care fac obiectul examinării într-un stat membru. În cazul în care o investiție străină nu îndeplinește niciuna dintre aceste condiții, statul membru în care investiția străină face obiectul examinării poate notifica investiția străină celorlalte state membre și Comisiei, inclusiv în cazul în care entitatea-țintă din Uniune desfășoară operațiuni semnificative în alte state membre sau aparține unui grup corporativ care deține mai multe întreprinderi în state membre diferite.

(22) Pentru a se asigura că efectul probabil al unei investiții străine asupra securității sau a ordinii publice a unuia sau mai multor state membre este identificat în mod adecvat, statele membre ar trebui să poată prezenta observații unui stat membru în care o investiție străină este planificată sau a fost realizată, chiar dacă statul membru respectiv nu examinează investiția străină respectivă sau dacă investiția străină este examinată, dar nu a fost notificată mecanismului de cooperare. Solicitările de informații, răspunsurile și observațiile statelor membre ar trebui să fie notificate Comisiei în mod simultan.

(23) Pentru a se asigura că efectul probabil al unei investiții străine asupra securității sau a ordinii publice a mai multor state membre sau a Uniunii în ansamblu este identificat în mod adecvat, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a emite un aviz în sensul articolului 288 din TFUE către statul membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată, chiar dacă investiția străină respectivă nu face obiectul examinării în statul membru respectiv sau dacă investiția străină respectivă este examinată, dar nu a fost notificată mecanismului de cooperare.

(24) În plus, pentru a permite protecția securității sau a ordinii publice în cazul în care efectul probabil provine de la o investiție străină într-o entitate-țintă din Uniune care asigură dezvoltarea, întreținerea sau achiziția de infrastructuri, tehnologii sau factori de producție care sunt esențiali pentru Uniune în ansamblul său, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a emite un aviz. Acest lucru ar oferi Comisiei un instrument de protecție a proiectelor și programelor care deservesc Uniunea în ansamblu și care reprezintă o contribuție importantă la securitatea sau ordinea publică a Uniunii. Un aviz al Comisiei care să identifice impactul probabil asupra proiectelor sau programelor de interes pentru Uniune din motive de securitate sau de ordine publică ar trebui notificat tuturor statelor membre.

(25) În plus, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta un aviz adresat tuturor statelor membre în cazul în care identifică mai multe investiții străine care, luate în ansamblu, ar putea avea un impact asupra securității sau ordinii publice a Uniunii. Acest lucru ar putea fi valabil în special atunci când mai multe investiții străine prezintă caracteristici comparabile. Printre acestea se numără cazurile în care investițiile străine sunt efectuate de același investitor străin sau de investitori străini care prezintă riscuri similare sau cazurile în care mai multe investiții străine vizează aceeași entitate-țintă sau aceeași infrastructură, inclusiv infrastructura transeuropeană de transport, energie și comunicații. Statele membre și Comisia ar trebui să discute analiza riscurilor și posibilele modalități de abordare a riscurilor identificate în aviz.

(26) Pentru a proteja securitatea sau ordinea publică, oferind în același timp o mai mare securitate investitorilor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a formula

observații, iar Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a emite un aviz cu privire la investițiile străine care au fost realizate, dar care nu au fost notificate în termen de 15 luni de la realizarea investiției străine.

(27) Pentru un nivel mai mare de claritate, lista proiectelor sau programelor de interes pentru Uniune ar trebui să fie inclusă în anexa I. Acestea ar trebui să includă orice investiții străine realizate în rețelele transeuropene de transport, energie și comunicații, precum și programele care oferă finanțare pentru cercetare și dezvoltare pentru activități relevante pentru securitatea sau ordinea publică a Uniunii. Având în vedere importanța acestor proiecte și programe pentru securitatea și ordinea publică a Uniunii, statele membre ar trebui să examineze investițiile străine în întreprinderile din Uniune care fac parte din aceste proiecte sau programe sau care participă la acestea, inclusiv cele care primesc finanțare din partea Uniunii.

(28) Pentru a se asigura că efectul probabil al unei investiții străine asupra securității sau a ordinii publice a unuia sau mai multor state membre este abordat în mod adecvat, statele membre care primesc observații justificate în mod corespunzător din partea altor state membre sau un aviz din partea Comisiei ar trebui să țină seama în cea mai mare măsură de aceste observații sau avize, inclusiv în cazul în care consideră că propria lor securitate sau ordine publică nu este afectată. Statul membru ar trebui să se coordoneze cu Comisia și cu statele membre în cauză, dacă este necesar, și să le furnizeze feedback scris cu privire la decizia luată și la modul în care s-a ținut seama în cea mai mare măsură de respectivele observații și de respectivul aviz. Decizia finală privind investițiile străine ar trebui să rămână responsabilitatea exclusivă a statului membru în care investiția străină este planificată sau realizată.

(29) Pentru a asigura funcționarea efectivă a mecanismului de cooperare, este important să se solicite ca statul membru care notifică investiția străină către mecanismul de cooperare să furnizeze un nivel minim de informații într-un format standardizat. În cazul în care cooperarea se referă la o investiție străină care nu a fost notificată mecanismului de cooperare, statul membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată ar trebui să poată furniza cel puțin același nivel minim de informații. Comisia și statele membre pot solicita informații suplimentare de la statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată. Această cerere de informații suplimentare ar trebui să se justifice în mod corespunzător și să se limiteze la informațiile necesare pentru ca statele membre să transmită observații sau pentru ca Comisia să emită un aviz, proporțional cu scopul cererii și fără a constitui o sarcină inutilă pentru statul membru care notifică.

(30) Pentru a se asigura că cooperarea se bazează pe informații complete și exacte, un investitor străin sau o întreprindere ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante solicitate de statul membru în care sunt stabiliți sau de statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată. În circumstanțe excepționale, atunci când, în pofida eforturilor susținute depuse, un stat membru nu este în măsură să obțină informațiile solicitate de un alt stat membru sau de Comisie, acesta ar trebui să le notifice fără întârziere. În acest caz, orice observație transmisă de un alt stat membru sau orice aviz emis de Comisie în cadrul mecanismului de cooperare ar trebui să se bazeze pe informațiile pe care acestea le au la dispoziție.

(31) Pentru a se asigura că mecanismul de cooperare este utilizat numai în scopul protejării securității sau a ordinii publice, statele membre ar trebui să justifice în mod corespunzător orice cerere de informații cu privire la o anumită investiție străină într-un alt stat membru și orice observație pe care o adresează statului membru respectiv.

Aceleași cerințe se aplică în cazul în care Comisia solicită informații privind o anumită investiție străină sau emite un aviz către un stat membru.

(32) Statele membre sau, după caz, Comisia ar putea lua în considerare informațiile relevante primite de la operatorii economici, organizațiile societății civile sau partenerii sociali (precum sindicatele) cu privire la o investiție străină de natură să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică.

(33) Un stat membru în care este planificată sau a fost realizată o investiție străină poate informa alte state membre sau Comisia dacă dorește ca acestea să analizeze în continuare unul sau mai multe aspecte ale unei investiții străine pe care mecanismul de cooperare le evaluează sau dacă ia cunoștință de noi circumstanțe sau de noi informații care pot avea un impact asupra evaluării investiției străine. În acest caz, celorlalte state membre și Comisiei li se poate acorda un termen suplimentar pentru a-și completa evaluarea investițiilor străine.

(34) Pentru a asigura eficiența și eficacitatea mecanismului de cooperare, este necesar să se alinieze termenele și procedurile atunci când mai multe investiții străine legate de aceeași tranzacție mai amplă sunt examinate în mai multe state membre. În astfel de tranzacții multinaționale, solicitantul ar trebui să depună simultan diferitele cereri de autorizare în statele membre în cauză. În plus, statele membre respective ar trebui să notifice cererile simultan mecanismului de cooperare. Pentru a asigura o gestionare eficientă a acestor tranzacții multinaționale, statele membre în cauză ar trebui să se coordoneze și să convină dacă investițiile străine sunt notificabile și când ar trebui să fie notificate. În plus, statele membre în cauză ar trebui, de asemenea, să se coordoneze cu privire la decizia finală. În cazul în care statele membre în cauză intenționează să autorizeze investițiile străine cu anumite condiții, ele ar trebui să se asigure că respectivele condiții sunt compatibile între ele și abordează în mod adecvat riscurile transfrontaliere. Înainte de a interzice o investiție străină, statele membre în cauză ar trebui să analizeze dacă o autorizare condiționată cu măsuri coordonate și asigurarea coordonată a respectării acestora nu este suficientă pentru a aborda efectul probabil asupra securității sau a ordinii publice. Comisia ar trebui să poată participa la această coordonare.

(35) Pentru a asigura o abordare coerentă a examinării investițiilor în întreaga Uniune, este esențial ca standardele și criteriile utilizate pentru evaluarea riscurilor probabile la adresa securității și a ordinii publice să fie cele stabilite la nivelul Uniunii în prezentul regulament. Acestea ar trebui să includă impactul asupra securității, a integrității și a funcționării infrastructurii critice, disponibilitatea tehnologiilor critice (inclusiv a tehnologiilor generice esențiale) și aprovizionarea continuă cu factori de producție critici pentru securitate sau ordinea publică, a căror perturbare, defectare, pierdere sau distrugere ar avea un impact semnificativ asupra securității și a ordinii publice într-unul sau mai multe state membre sau în Uniune în ansamblu. În această privință, statele membre și Comisia ar trebui, de asemenea, să ia în considerare contextul și circumstanțele investiției străine. Acest lucru ar trebui să includă, în special, dacă un investitor este controlat direct sau indirect, de exemplu printr-o finanțare semnificativă, de către guvernul unei țări terțe sau dacă este implicat în urmărirea obiectivelor de politică ale țărilor terțe pentru a facilita capacitățile militare ale acestora. În acest context, dacă este cazul, statele membre și Comisia ar trebui, de asemenea, să analizeze motivul pentru care investitorul străin, beneficiarul real al acestuia sau oricare dintre filialele sale sau o persoană care acționează în numele sau la ordinul acestui investitor străin face obiectul oricărui tip de măsuri restrictive ale Uniunii în temeiul articolului 215 din TFUE.

(36) În cazul în care statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată consideră că o investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică în Uniune, este oportun să se solicite statului membru respectiv să ia măsurile adecvate pentru a atenua riscurile, în cazul în care aceste măsuri sunt disponibile și dacă le consideră adecvate, ținând seama în cea mai mare măsură de observațiile transmise de alte state membre și de avizul emis de Comisie, dacă este cazul. Investițiile străine ar trebui să fie interzise numai în mod excepțional și în cazul în care măsurile de atenuare sau măsurile disponibile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, altele decât mecanismul de examinare, nu sunt suficiente pentru a atenua efectul asupra securității sau a ordinii publice.

(37) Pentru a sprijini implementarea mecanismului de cooperare și pentru a încuraja schimbul de bune practici între statele membre, ar trebui menținut grupul de experți privind examinarea investițiilor străine înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2019/452.

(38) Statele membre ar trebui să notifice Comisiei mecanismele lor de examinare și orice modificare adusă acestora. Ele ar trebui să raporteze anual publicului cu privire la aplicarea mecanismelor lor de examinare, la evoluțiile legislative relevante și la activitățile autorității de examinare, inclusiv date agregate privind tranzacțiile examinate, rezultatul procedurilor de examinare, cetățenia părților la investițiile străine și sectoarele economice în care au avut loc tranzacțiile respective.

(39) Pentru a asigura eficacitatea mecanismului de coordonare, punctele de contact înființate de statele membre și de Comisie ar trebui să fie plasate în mod corespunzător în administrațiile respective. Punctele de contact ar trebui să dispună de personalul calificat și de competențele necesare pentru a-și desfășura activitatea în cadrul mecanismului de coordonare și pentru a asigura o gestionare adecvată a informațiilor confidențiale.

(40) Statele membre și Comisia ar trebui să fie încurajate să coopereze cu autoritățile competente ale țărilor terțe care împărtășesc aceeași viziune privind aspecte referitoare la examinarea investițiilor străine care ar putea să afecteze securitatea sau ordinea publică. Respectiva cooperare administrativă ar trebui să vizeze consolidarea eficacității cadrului pentru examinarea investițiilor străine de către statele membre și a cooperării dintre statele membre și Comisie în temeiul prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie informată cu privire la aceste contacte bilaterale în măsura în care acestea se referă la aspecte sistemice legate de examinarea investițiilor. De asemenea, ar trebui să fie posibil pentru Comisie să monitorizeze evoluțiile în ceea ce privește mecanismele de examinare din țări terțe.

(41) Statele membre și Comisia asigură confidențialitatea informațiilor pe care le furnizează sau le primesc în aplicarea prezentului regulament, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii. În cazul în care divulgarea neautorizată a informațiilor ar cauza prejudicii de diferite grade intereselor Uniunii Europene sau ale unuia ori mai multor state membre, emitentul informațiilor ar trebui să clasifice informațiile în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii. Atunci când răspund cererilor de acces la documentele gestionate în aplicarea prezentului regulament, statele membre și Comisia se coordonează și asigură cel puțin nivelul de protecție a intereselor protejate disponibile în temeiul articolului 4 din Regulamentul

(CE) nr. 1049/2001[5], în vederea protejării obiectivului investigațiilor. Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura protecția informațiilor confidențiale în conformitate, în special, cu Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei[6] și cu Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei[7]. În mod similar, statele membre și Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea Acordului dintre statele membre ale Uniunii Europene, reunite în cadrul Consiliului, privind protecția informațiilor clasificate schimbate în interesul Uniunii[8]. Acestea includ, în special, obligația de a nu clasifica la un nivel de clasificare inferior sau de a nu declasifica informații clasificate fără acordul scris prealabil al emitentului. Orice informație care este sensibilă, fără a fi clasificată, sau care este furnizată cu titlu confidențial ar trebui să fie tratată ca atare de către autorități.

(42) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să respecte normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către punctele de contact și alte entități din statele membre ar trebui să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[9]. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie ar trebui să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[10].

(43) Comisia ar trebui să elaboreze un raport anual referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament și să îl transmită Parlamentului European și Consiliului. Pentru o mai mare transparență, raportul ar trebui să fie făcut public. Raportul ar trebui să se bazeze, printre altele, pe rapoartele transmise Comisiei de către toate statele membre în mod confidențial, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a asigura protecția confidențialității anumitor informații, în special în cazul în care publicarea datelor ar putea afecta securitatea sau ordinea publică a Uniunii sau ar putea pune în pericol confidențialitatea comercială.

(44) Comisia ar trebui să evalueze funcționarea și eficacitatea prezentului regulament la cinci ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare cinci ani și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ar trebui să includă o evaluare care să stabilească dacă prezentul regulament ar trebui să fie

---

5 Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

6 Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

7 Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

8 Acord între statele membre ale Uniunii Europene, reunite în cadrul Consiliului, privind protecția informațiilor clasificate schimbate în interesul Uniunii Europene (JO C 202, 8.7.2011, p. 13).

9 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

10 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

modificat sau nu. În cazul în care propune modificarea prezentului regulament, raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă.

(45) Punerea în aplicare a prezentului regulament de către Uniune și statele membre ar trebui să respecte cerințele relevante pentru impunerea de măsuri restrictive din motive de securitate și de ordine publică prevăzute în acordurile OMC, inclusiv, în special, articolul XIV litera (a) și articolul XIV bis din Acordul General privind Comerțul cu Servicii[11] (GATS). Acesta ar trebui, de asemenea, să respecte tratatele Uniunii și să fie în concordanță cu angajamentele asumate în cadrul altor acorduri comerciale și de investiții la care Uniunea sau statele membre sunt părți și acorduri comerciale și de investiții la care Uniunea sau statele membre au aderat.

(46) În cazul în care o investiție străină constituie o concentrare care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului[12], aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004. Prezentul regulament și articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ar trebui să fie aplicate în mod coerent. În măsura în care domeniile de aplicare ale celor două regulamente se suprapun, motivele pentru examinare prevăzute la articolul 12 din prezentul regulament și noțiunea de interese legitime în sensul articolului 21 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ar trebui să fie interpretate într-un mod coerent, fără a aduce atingere evaluării compatibilității măsurilor naționale menite să protejeze aceste interese cu principiile generale și cu celelalte dispoziții din dreptul Uniunii.

(47) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze normele Uniunii privind evaluarea prudențială a achizițiilor de participații calificate în sectorul financiar, prevăzute în Directivele 2009/138/CE[13], 2013/36/UE[14] și 2014/65/UE[15] ale Parlamentului European și ale Consiliului, care este o procedură distinctă, cu un obiectiv specific.

(48) Aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie coerentă cu alte proceduri de notificare și de autorizare prevăzute în dreptul Uniunii și să nu aducă atingere acestora. Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza informațiile notificate de statele membre mecanismului de cooperare pentru a-și exercita rolul de supraveghere a aplicării dreptului Uniunii în conformitate cu articolul 17 din TUE.

(49) Pentru a ține seama de evoluțiile legate de proiectele sau programele de interes pentru Uniune și pentru a adapta lista cu tehnologiile, activele, instalațiile, echipamentele, rețelele, sistemele, serviciile și activitățile economice de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii, competența de a adopta acte

---

11 Decizia Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

12 Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, 29.1.2004, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

13 Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

14 Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

15 Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament. Lista proiectelor și programelor de interes pentru Uniune prevăzută în anexa I ar trebui să acopere proiecte sau programe aflate sub incidența dreptului Uniunii care prevăd dezvoltarea, întreținerea sau achiziționarea infrastructurii critice, a tehnologiilor critice sau a factorilor de producție critici care sunt esențiali pentru securitate sau pentru ordinea publică. Lista cu tehnologiile, activele, instalațiile, echipamentele, rețelele, sistemele, serviciile și activitățile economice de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii, prevăzută în anexa II, ar trebui să includă domenii în care o investiție străină poate afecta securitatea sau ordinea publică în mai multe state membre sau în Uniune în ansamblu prin intermediul unei entități-țintă din Uniune, care nu participă la un proiect sau program de interes pentru Uniune și care nu primește fonduri de la acesta. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[16]. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(50) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește formularul care trebuie utilizat pentru a furniza informații minime cu privire la investițiile străine, Comisia ar trebui învestită cu competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[17].

(51) Regulamentul (UE) nr. 2019/452 ar trebui abrogat. Pentru a acorda suficient timp statelor membre și entităților să se pregătească pentru punerea în aplicare, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la [a se adăuga data: 15 luni de la intrarea în vigoare]. În perioada de tranziție cuprinsă între intrarea în vigoare și aplicarea prezentului regulament, Regulamentul (UE) 2019/452 ar trebui să continue să se aplice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește un cadru al Uniunii pentru examinarea, de către statele membre, a investițiilor străine pe teritoriul lor, din motive privind securitatea sau ordinea publică.

16 JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

17 Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

2. Prezentul regulament instituie un mecanism de cooperare care să permită statelor membre și Comisiei să facă schimb de informații privind investițiile străine, să evalueze impactul potențial al acestora asupra securității sau a ordinii publice și să identifice potențialele preocupări pe care statul membru care examinează investiția străină trebuie să le abordeze.

3. Statele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții naționale în domenii care nu sunt coordonate de prezentul regulament.

4. Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilității exclusive care revine fiecărui stat membru în ceea ce privește menținerea securității sale naționale, astfel cum este prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din TUE, și nici dreptului care revine fiecărui stat membru de a își proteja interesele esențiale de securitate în conformitate cu articolul 346 din TFUE.

5. Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul tratatelor, în special al articolelor 49 și 63 din TFUE. Statele membre se asigură că orice măsură luată în cadrul prezentului regulament respectă aceste obligații. Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor care îi revin Comisiei în temeiul articolului 258 din TFUE de a asigura respectarea dreptului Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

(1) „investiție străină” înseamnă o investiție străină directă sau o investiție efectuată în Uniune sub control străin, care permite participarea efectivă la gestionarea sau controlul unei entități-țintă din Uniune;

(2) „investiție străină directă” înseamnă o investiție de orice natură efectuată de un investitor străin care urmărește să stabilească sau să mențină legături durabile și directe între investitorul străin și o entitate-țintă din Uniune, care există sau urmează să fie înființată și căreia investitorul străin îi pune la dispoziție capital pentru a desfășura o activitate economică într-un stat membru;

(3) „investiție efectuată în Uniune sub control străin” înseamnă o investiție de orice natură efectuată de un investitor străin prin intermediul filialei investitorului străin în Uniune, care urmărește să stabilească sau să mențină legături durabile și directe între investitorul străin și o entitate-țintă din Uniune, care există sau urmează să fie înființată și căreia investitorul străin îi pune la dispoziție capital pentru a desfășura o activitate economică într-un stat membru;

(4) „cerere de autorizare” înseamnă depunerea, în cadrul unui mecanism de examinare instituit în temeiul articolului 3, a unei cereri de autorizare a unei investiții străine sub rezerva unei cerințe de autorizare;

(5) „investiție notificabilă” înseamnă o investiție străină care îndeplinește cel puțin una dintre condițiile prevăzute la articolul 5;

(6) „investitor străin” înseamnă:

(a) o persoană fizică dintr-o țară terță; sau

(b) o întreprindere sau o entitate stabilită sau organizată în alt mod în conformitate cu legislația unei țări terțe;

(7) „filială a unui investitor străin în Uniune” înseamnă o întreprindere activă din punct de vedere economic înființată în temeiul legislației unui stat membru care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013[18] și controlată direct sau indirect de un investitor străin;

(8) „entitate-țintă din Uniune” înseamnă o întreprindere înființată în temeiul legislației unui stat membru;

(9) „entitate-țintă din Uniune activă din punct de vedere economic într-unul dintre domeniile enumerate în anexa II” înseamnă o entitate-țintă din Uniune care desfășoară sau intenționează să desfășoare activități în domeniul tehnologiilor, al activelor, al instalațiilor, al echipamentelor, al rețelelor, al sistemelor, al serviciilor și al activităților economice de importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii, enumerate în anexa II, inclusiv prin deținerea, utilizarea, producția sau furnizarea acestora;

(10) „solicitant al unei autorizări” înseamnă partea sau părțile la o tranzacție de investiții străine care solicită autorizarea la autoritatea de examinare relevantă;

(11) „țară terță” înseamnă o jurisdicție care nu este membră a Uniunii;

(12) „examinare” înseamnă o procedură care permite unui stat membru să evalueze, să investigheze, să autorizeze, să autorizeze sub rezerva unor măsuri de atenuare, să interzică sau să anuleze investițiile străine din motive privind securitatea sau ordinea publică;

(13) „mecanism de examinare” înseamnă un instrument de aplicare generală, precum un act legislativ sau un act normativ, precum și cerințele administrative, orientările sau normele de aplicare aferente, care stabilesc modalitățile, condițiile și procedurile pentru examinarea investițiilor străine din motive privind securitatea sau ordinea publică;

(14) „decizie de examinare” înseamnă o măsură adoptată de o autoritate de examinare în aplicarea unui mecanism de examinare, având ca rezultat autorizarea, autorizarea sub rezerva unor măsuri de atenuare, interzicerea sau anularea unei investiții străine;

(15) „autoritate de examinare” sau „autorități de examinare” înseamnă autoritatea sau autoritățile desemnate de un stat membru să examineze investițiile străine;

(16) „finalizare” înseamnă momentul în care a fost îndeplinită ultima condiție prealabilă în legătură cu o decizie de investiție de către părțile la o tranzacție de investiții străine;

(17) „mecanism de cooperare” înseamnă cooperarea dintre statele membre și Comisie cu privire la investițiile străine în temeiul prezentului regulament;

---

[18] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (*JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI:* http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

(18) „proiecte sau programe de interes pentru Uniune” înseamnă proiecte sau programe aflate sub incidența dreptului Uniunii care prevăd dezvoltarea, întreținerea sau achiziționarea infrastructurii critice, a tehnologiilor critice sau a factorilor de producție critici care sunt esențiali pentru securitate sau pentru ordinea publică și care sunt enumerați în anexa I;

(19) „stat membru care notifică” înseamnă un stat membru care a notificat mecanismului de cooperare o investiție notificabilă în temeiul articolului 5;

(20) „tranzacție multinațională” înseamnă o investiție străină care face obiectul unor mecanisme de examinare în mai multe state membre;

(21) „notificare multinațională” înseamnă o investiție notificabilă pe care mai multe state membre trebuie să o notifice mecanismului de cooperare;

(22) „măsură de atenuare” înseamnă orice condiție pentru soluționarea efectului negativ probabil asupra securității sau a ordinii publice care decurge din investiția străină;

(23) „punct de contact” înseamnă persoana sau entitatea desemnată de un stat membru să notifice investițiile notificabile mecanismului de cooperare și să primească și să trimită toate comunicările referitoare la investițiile străine care fac obiectul prezentului regulament mecanismului de cooperare, în numele autorității de examinare.

CAPITOLUL 2
MECANISME NAȚIONALE DE EXAMINARE

Articolul 3

Instituirea unor mecanisme de examinare

1. Statele membre instituie un mecanism de examinare în conformitate cu prezentul regulament.

2. Statele membre se asigură că mecanismul de examinare menționat la alineatul (1) se aplică cel puțin investițiilor care fac obiectul unei cerințe de autorizare în temeiul articolului 4 alineatul (4).

3. Fiecare stat membru notifică Comisiei măsurile adoptate în temeiul alineatului (1) până la [data: 15 luni de la intrarea în vigoare]. Statele membre notifică ulterior Comisiei orice modificare a mecanismului lor de examinare în termen de 30 de zile de la adoptarea modificării.

4. Comisia pune la dispoziția publicului o listă a mecanismelor de examinare din statele membre în cel mult trei luni de la primirea tuturor notificărilor menționate la alineatul (3) sau până la [data: 21 de luni de la intrarea în vigoare], oricare dintre acestea survine mai întâi. Comisia actualizează lista respectivă în mod regulat.

Articolul 4

Cerințe minime

1. Normele și procedurile referitoare la mecanismele de examinare, precum și măsurile luate în temeiul acestor norme și proceduri respectă dreptul Uniunii, sunt transparente și nu fac discriminări între țările terțe sau între statele membre în care este stabilită filiala investitorului străin în Uniune.

2. Statele membre se asigură că mecanismele lor de examinare respectă următoarele cerințe:

(a) se prevăd proceduri adecvate pentru ca autoritatea de examinare să stabilească dacă are jurisdicție asupra unei investiții străine care face obiectul unei cereri de autorizare și să efectueze o examinare inițială urmată, după caz, de o investigație aprofundată pentru a stabili dacă investiția străină respectivă este de natură să afecteze negativ securitatea sau ordinea publică. Scopul investigației aprofundate este, în special, de a stabili dacă o decizie de examinare, astfel cum este menționată la articolul 14 alineatul (1), este adecvată și de a stabili conținutul acesteia.

(b) autoritatea de examinare monitorizează și asigură respectarea mecanismului de examinare și a deciziilor de examinare. În special, aceasta instituie proceduri adecvate pentru identificarea și prevenirea eludării mecanismului de examinare și a deciziilor de examinare;

(c) autoritatea de examinare este împuternicită să înceapă examinarea investițiilor străine din proprie inițiativă timp de cel puțin 15 luni de la finalizarea unei investiții străine care nu face obiectul unei cerințe de autorizare în cazul în care autoritatea de examinare are motive să considere că investiția străină poate afecta securitatea sau ordinea publică;

(d) informațiile confidențiale, inclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial, puse la dispoziția statului membru care efectuează examinarea sunt protejate;

(e) investitorii străini, filialele investitorilor străini din Uniune prin care se efectuează investiția străină și întreprinderile vizate de o decizie de examinare au posibilitatea de a introduce o cale de atac judiciară împotriva deciziei de examinare respective;

(f) se publică un raport anual care include informații privind evoluțiile legislative relevante din statul membru și date agregate și anonimizate privind investițiile examinate, inclusiv rezultatul deciziilor de examinare, cetățenia sau țara de stabilire, după caz, ale părților la investițiile notificate autorității de examinare, precum și sectoarele economice în care au avut loc tranzacțiile respective;

(g) investițiile străine care fac obiectul unei cerințe de autorizare, astfel cum se menționează la alineatul (4), se depun de către solicitantul autorizării la autoritatea de examinare și sunt examinate înainte de realizarea investiției străine;

(h) autoritatea de examinare este împuternicită să impună măsuri de atenuare, să interzică sau să anuleze investițiile străine care fac obiectul unei cerințe de autorizare, astfel cum se menționează la alineatul (4), care nu au fost depuse sau care au fost depuse după finalizare și, după caz, să abordeze în mod eficace consecințele nerespectării măsurilor de atenuare;

(i) se prevăd proceduri adecvate pentru notificarea investițiilor notificabile către mecanismul de cooperare în temeiul articolului 5.

3. Înainte de a lua o decizie de autorizare a unei investiții străine care face obiectul unor măsuri de atenuare sau de interzicere a unei investiții străine, statele membre informează solicitantul unei autorizări și prezintă motivele pentru care intenționează să ia decizia, sub rezerva protejării informațiilor a căror divulgare ar fi contrară

intereselor de securitate sau de ordine publică ale UE sau ale unuia sau mai multor state membre și fără a aduce atingere dreptului Uniunii și dreptului intern privind protecția informațiilor confidențiale. Statele membre oferă investitorului străin posibilitatea de a-și face cunoscut punctul de vedere înainte de a lua această decizie.

4. Statele membre se asigură că mecanismele lor de examinare impun o cerință de autorizare pentru investițiile străine în cazul în care entitatea-țintă din Uniune stabilită pe teritoriul lor:

(a) face parte din unul dintre proiectele sau programele de interes pentru Uniune enumerate în anexa I sau participă la acestea, inclusiv în calitate de destinatar al fondurilor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 53 din Regulamentul 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului[19], sau

(b) este activă din punct de vedere economic într-unul dintre domeniile enumerate în anexa II.

CAPITOLUL 3
MECANISMUL DE COOPERARE AL UNIUNII PRIVIND INVESTIȚIILE STRĂINE DE NATURĂ SĂ AFECTEZE ÎN MOD NEGATIV SECURITATEA SAU ORDINEA PUBLICĂ

Articolul 5

Notificarea investițiilor străine

1. Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul mecanismului de cooperare, orice investiție străină într-o entitate-țintă din Uniune stabilită pe teritoriul lor care:

(a) întrunește condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (4) litera (a); sau

(b) întrunește condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (4) litera (b) și oricare dintre următoarele condiții:

(i) investitorul străin sau filiala investitorului străin în Uniune este controlată direct sau indirect de guvernul unei țări terțe, inclusiv de organisme de stat, de autorități regionale sau locale sau de forțele armate ale unei țări terțe, inclusiv prin structura de proprietate, prin finanțări semnificative, prin drepturi speciale sau prin directori ori administratori numiți de stat;

(ii) investitorul străin, o persoană fizică sau o entitate care controlează investitorul străin, beneficiarul real al investitorului străin, oricare dintre filialele investitorului străin sau orice altă parte deținută sau controlată de respectivul investitor străin sau care acționează în numele sau la ordinul acestuia face obiectul unor măsuri restrictive ale Uniunii în temeiul articolului 215 din TFUE; sau

[19] Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

(iii) investitorul străin sau oricare dintre filialele sale a fost implicat(ă) într-o investiție străină examinată anterior de un stat membru, iar această investiție nu a fost autorizată sau a fost autorizată doar cu anumite condiții; pentru a stabili acest lucru, statul membru care notifică se bazează pe informațiile de care dispune, inclusiv pe informațiile conținute în baza de date securizată creată în temeiul articolului 7 alineatul (10) și pe informațiile furnizate de investitorul străin cu privire la această chestiune.

2. Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre orice investiție străină într-o entitate-țintă din Uniune stabilită pe teritoriul lor, atunci când inițiază o investigație aprofundată în cadrul procedurilor lor de examinare. În plus, statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre orice investiție străină într-o entitate-țintă din Uniune stabilită pe teritoriul lor, în cazuri excepționale, atunci când intenționează să impună o măsură de atenuare sau să interzică tranzacția fără o investigație aprofundată.

3. Statele membre pot notifica orice investiție străină care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) în cazul în care statul membru în care este stabilită entitatea-țintă din Uniune consideră că o investiție străină ar putea prezenta interes pentru celelalte state membre și pentru Comisie din perspectiva securității sau a ordinii publice, inclusiv în cazul în care entitatea-țintă din Uniune desfășoară operațiuni semnificative în alte state membre sau aparține unui grup corporativ care deține mai multe întreprinderi în state membre diferite, care sunt active din punct de vedere economic într-unul dintre domeniile enumerate în anexa II.

În cazul în care un stat membru intenționează să notifice o investiție străină pe teritoriul său care face parte dintr-o tranzacție multinațională în temeiul articolului 6 alineatul (2), acesta se coordonează cu celelalte state membre care au primit cererea de autorizare. Statele membre respective notifică tranzacția multinațională și depun eforturi pentru a-și trimite notificările către mecanismul de cooperare în aceeași zi.

Articolul 6

Conținutul și procedurile de notificare a investițiilor străine

1. Statele membre se asigură că o notificare în temeiul articolului 5 conține informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1) și este transmisă Comisiei și altor state membre prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4):

(a) în termen de 15 zile calendaristice de la primirea cererii respective de autorizare pentru investițiile străine care îndeplinesc oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) sau (3);

(b) în termen de 60 de zile calendaristice de la primirea cererii de autorizare pentru investițiile străine care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (2).

2. Următoarele proceduri se aplică tranzacțiilor multinaționale:

(a) solicitanții unei autorizări depun cererile de autorizare în toate statele membre relevante în aceeași zi, iar fiecare cerere de autorizare face trimitere la celelalte cereri;

(b) în cazul în care un stat membru primește o cerere de autorizare care îndeplinește condițiile prevăzute la litera (a), acesta se coordonează cu celelalte state membre în cauză, printre altele, pentru a stabili dacă este aplicabilă litera (c) sau (d) de la prezentul alineat; Comisia poate participa la această coordonare la cererea unuia sau mai multor state membre;

(c) în cazul în care cererile de autorizare se referă la o investiție străină care îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1), statele membre respective își transmit notificările mecanismului de cooperare în aceeași zi și în termenul prevăzut la alineatul(1) litera (a) de la prezentul articol;

(d) în cazul în care cererile de autorizare se referă la o investiție străină care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (2), statele membre respective depun eforturi pentru a-și transmite notificările mecanismului de cooperare în aceeași zi.

Articolul 7

Observațiile statelor membre și avizele Comisiei cu privire la investițiile străine notificate

1. Orice stat membru poate adresa observații motivate în mod corespunzător statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4). Un stat membru poate adresa aceste observații dacă:

(a) consideră că o investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea sa publică; sau

(b) deține informații relevante pentru examinarea respectivei investiții străine.

Statul membru care formulează observații transmite simultan Comisiei observațiile sale și informează, prin intermediul mecanismului de cooperare, toate celelalte state membre cu privire la faptul că s-au prezentat observații.

2. Comisia poate emite un aviz motivat în mod corespunzător adresat statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4). Comisia poate emite acest aviz în cazul în care:

(a) consideră că respectiva investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică a mai multor state membre;

(b) consideră că această investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ proiecte sau programe de interes pentru Uniune din motive privind securitatea sau ordinea publică;

sau

(c) deține informații relevante referitoare la investiția străină respectivă.

Comisia poate emite un aviz indiferent dacă alte state membre au emis sau nu observații.

3. Comisia poate emite un aviz motivat în mod corespunzător adresat tuturor statelor membre în cazul în care consideră că mai multe investiții străine sau alte investiții similare, dacă ar fi efectuate, luate împreună, și având în vedere caracteristicile lor, ar putea afecta securitatea sau ordinea publică a Uniunii. După emiterea unui aviz al

Comisiei, aceasta poate, după caz, să discute cu statele membre cu privire la modalitățile de abordare a riscurilor identificate.

4. Comisia:

(a) transmite avize care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (c) tuturor statelor membre care au prezentat observații și notifică celelalte state membre cu privire la faptul că a fost emis un aviz prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4);

(b) transmite avize care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (b) și avize care îndeplinesc condițiile de la alineatul (3) tuturor statelor membre prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4).

5. În cazul în care un stat membru în care investiția străină este planificată sau realizată primește o observație din partea unui alt stat membru în temeiul alineatului (1) sau un aviz din partea Comisiei în temeiul alineatului (2) sau (3), acesta ține seama în cea mai mare măsură de respectiva observație sau de respectivul aviz.

6. După primirea unei observații în temeiul alineatului (1), statul membru organizează o reuniune cu statele membre care au emis observații pentru a discuta modalitatea optimă de abordare a riscurilor identificate. În cazul în care statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată nu este de acord cu riscurile identificate sau, dacă este cazul, cu măsura propusă în cadrul observației, statele membre urmăresc să identifice soluții alternative. În cazul în care observația se referă la o tranzacție multinațională, celelalte state membre care au notificat investiția străină sunt, de asemenea, invitate să discute dacă rezultatele preconizate sunt compatibile între ele și, după caz, dacă condițiile avute în vedere sunt în măsură să abordeze în mod adecvat riscurile transfrontaliere identificate. Comisia este invitată la orice astfel de reuniune.

7. După primirea unui aviz în temeiul alineatului (2) sau (3), procedura prevăzută la alineatul (6) se aplică *mutatis mutandis*.

8. În urma primirii unui aviz în temeiul alineatului (2) sau (3), statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată:

(a) notifică decizia sa de examinare statelor membre în cauză și Comisiei prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult trei zile calendaristice de la data la care a fost trimisă părților la investiția străină;

(b) furnizează o explicație scrisă statelor membre în cauză și Comisiei prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult șapte zile calendaristice de la data la care decizia de examinare a fost notificată în temeiul literei (a) cu privire la:

(i) măsura în care a acordat cea mai mare atenție observațiilor statelor membre sau avizului Comisiei; sau

(ii) motivul dezacordului său față de observațiile statelor membre sau față de avizul Comisiei.

9. În cazul în care statele membre sau Comisia indică faptul că decizia de examinare menționată la alineatul (8) litera (a) de la prezentul articol nu ține seama în cea mai mare măsură de observațiile lor prezentate în temeiul alineatului (1) sau de avizul

emis în temeiul alineatului (2) sau (3), statul membru în care investiția este planificată sau realizată organizează o reuniune pentru a explica obstacolele întâlnite sau motivele dezacordului și depune eforturi pentru a identifica soluții, în cazul în care va surveni o situație similară în viitor. În cazul în care decizia de examinare se referă la o notificare multinațională, sunt invitate și celelalte state membre care au notificat investiția străină mecanismului de cooperare. Comisia este invitată la orice reuniune organizată în temeiul prezentului alineat.

10. Comisia creează o bază de date securizată, pusă la dispoziția tuturor statelor membre, cu informații privind investițiile străine evaluate de mecanismul de cooperare și rezultatele evaluărilor efectuate în cadrul mecanismelor naționale de examinare, inclusiv informații cu privire la deciziile de examinare relevante. Comisia încarcă în baza de date menționată informațiile de care dispune începând cu 12 octombrie 2020. Până la [data aplicării prezentului regulament], statele membre încarcă în baza de date respectivă informațiile de care dispun cu privire la rezultatul procedurii relevante în cadrul propriilor mecanisme de examinare. Ele pot oferi, de asemenea, explicații suplimentare.

11. Atunci când emit observații sau un aviz în temeiul prezentului articol, statele membre și Comisia, după caz, analizează dacă observațiile respective sau avizul respectiv ar trebui să fie informații clasificate și ce nivel de clasificare ar trebui să li se aplice, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern corespunzător privind informațiile clasificate.

Articolul 8

Termene și proceduri pentru prezentarea observațiilor și a avizelor cu privire la investițiile străine notificate

1. Înainte ca un stat membru să formuleze o observație sau ca Comisia să emită un aviz în temeiul articolului 7, se aplică următoarea procedură:

   (a) Statele membre informează statul membru care notifică, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), că își rezervă dreptul de a formula observații în termen de cel mult 15 zile calendaristice de la primirea notificării în temeiul articolului 5;

   (b) Comisia informează statul membru care notifică, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), că își rezervă dreptul de a emite un aviz în termen de cel mult 20 de zile calendaristice de la primirea notificării în temeiul articolului 5.

2. Atunci când își rezervă dreptul de a formula observații sau de a emite un aviz, statele membre și Comisia pot solicita informații suplimentare din partea statului membru care notifică. Orice cerere de informații suplimentare se justifică în mod corespunzător și se limitează la informațiile necesare pentru ca statele membre să transmită observații sau pentru ca Comisia să emită un aviz, proporțional cu scopul cererii și fără a constitui o sarcină inutilă pentru statul membru care notifică. În cazul în care un stat membru solicită informații suplimentare de la statul membru care notifică, cel dintâi transmite simultan aceste cereri Comisiei.

3. Următoarele termene se aplică în cazul formulării observațiilor de către statele membre și al emiterii avizelor de către Comisie menționate la articolul 7:

(a) în cazul în care un stat membru își rezervă dreptul de a formula observații cu privire la o investiție străină notificată fără a solicita informații suplimentare din partea statului membru care notifică, observațiile respective se adresează statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult 35 de zile calendaristice de la primirea notificării complete a investiției străine;

(b) în cazul în care Comisia își rezervă dreptul de a emite un aviz cu privire la o investiție străină notificată fără a solicita informații suplimentare din partea statului membru care notifică, avizul respectiv se adresează statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult 45 de zile calendaristice de la primirea notificării complete a investiției străine;

(c) în cazul în care un stat membru își rezervă dreptul de a formula observații cu privire la o investiție străină notificată și solicită informații suplimentare din partea statului membru care notifică, observațiile respective se adresează statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult 20 de zile calendaristice de la primirea informațiilor suplimentare complete;

(d) în cazul în care Comisia își rezervă dreptul de a emite un aviz și solicită informații suplimentare din partea statului membru care notifică, avizul respectiv se adresează statului membru care notifică prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la primirea informațiilor suplimentare complete.

Statul membru care notifică ia decizia de examinare numai după expirarea termenelor menționate la literele (a)-(d).

4. Statul membru care notifică are obligația de a notifica Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), orice informații sau circumstanțe noi substanțiale relevante pentru evaluarea unei investiții străine deja notificate în temeiul articolului 5. În cazul în care aceste informații sunt puse la dispoziție înainte de expirarea termenelor stabilite la alineatul (3), statul membru care notifică, Comisia și celelalte state membre depun eforturi pentru a conveni asupra unei prelungiri reciproc acceptabile a termenului. În cazul în care termenele pentru evaluarea notificării inițiale stabilite la alineatul (3) au expirat, acestea se reiau în conformitate cu termenele stabilite la alineatul (3) literele (c) și (d).

5. Statul membru care notifică furnizează informațiile suplimentare complete solicitate de Comisie sau de alte state membre în temeiul alineatului (2), fără întârzieri nejustificate, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4). În cazul în care statul membru care notifică furnizează informații suplimentare unui stat membru, aceste informații suplimentare se transmit simultan Comisiei.

6. În cazul în care statul membru care notifică primește mai multe cereri de informații suplimentare cu privire la aceeași investiție notificabilă, acesta furnizează simultan toate informațiile suplimentare solicitate.

7. În cazul în care mai multe state membre care notifică primesc cereri de informații suplimentare cu privire la o anumită notificare multinațională, termenele stabilite la

alineatul (3) încep să curgă de la data primirii ultimelor informații suplimentare complete. Comisia comunică această dată și termenul respectiv statelor membre corespunzătoare.

8. În cazul în care, din cauza unor circumstanțe excepționale, statul membru care notifică consideră că securitatea sau ordinea sa publică impune emiterea unei decizii de examinare înainte de expirarea termenelor menționate la alineatul (3), acesta notifică intenția sa celorlalte state membre și Comisiei și justifică în mod corespunzător necesitatea unei acțiuni imediate. Celelalte state membre și Comisia transmit observații sau emit un aviz cu promptitudine. Această procedură nu poate fi invocată pentru a servi exclusiv intereselor comerciale ale solicitantului autorizării.

9. Toate termenele stabilite la prezentul articol se suspendă între 25 decembrie și 1 ianuarie și se reiau la 2 ianuarie.

Articolul 9

Procedura din proprie inițiativă

1. Un stat membru care consideră că o investiție străină pe teritoriul unui alt stat membru, care nu a fost notificată mecanismului de cooperare, este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea sa publică, poate iniția o procedură din proprie inițiativă în legătură cu investiția străină respectivă. Înainte de inițierea procedurii, statul membru verifică dacă statul membru în care investiția este planificată sau realizată nu intenționează să notifice investiția străină mecanismului de cooperare.

2. Statelor membre li se acordă, în termen de cel puțin 15 luni de la realizarea investiției străine, dreptul de a iniția procedura prevăzută la alineatul (1), cu condiția ca investiția străină respectivă să nu fi fost notificată între timp mecanismului de cooperare.

3. Comisia poate iniția o procedură din proprie inițiativă atunci când consideră că o investiție străină pe teritoriul unui stat membru care nu a fost notificată mecanismului de cooperare intră sub incidența articolului 7 alineatul (2). Înainte de inițierea procedurii, Comisia verifică dacă statul membru în care investiția este planificată sau realizată nu intenționează să notifice investiția străină mecanismului de cooperare.

4. Comisiei i se acordă un termen de cel puțin 15 luni de la realizarea investiției străine pentru a iniția procedura prevăzută la alineatul (3), cu condiția ca investiția străină respectivă să nu fi fost notificată între timp mecanismului de cooperare.

5. Statele membre sau Comisia inițiază procedura din proprie inițiativă prevăzută la alineatul (1) și, respectiv, (3) prin transmiterea unei cereri de informații motivate corespunzător, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4), statului membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată. Orice cerere de informații în temeiul prezentului alineat se justifică în mod corespunzător și se limitează la informațiile necesare pentru ca statele membre să transmită observații sau pentru ca Comisia să emită un aviz, proporțional cu scopul cererii și fără a constitui o sarcină inutilă pentru statul membru care notifică. În cazul în care cererea de informații este transmisă de un stat membru, statul membru respectiv transmite cererea simultan Comisiei.

6. Statul membru în care investiția este planificată sau realizată furnizează informațiile complete solicitate de celelalte state membre sau de Comisie în temeiul alineatului (5), fără întârzieri nejustificate, prin intermediul sistemului securizat și criptat menționat la articolul 12 alineatul (4). În cazul în care statul membru care notifică furnizează informații suplimentare unui stat membru, aceste informații suplimentare se transmit simultan Comisiei.

7. După primirea informațiilor menționate la alineatul (6), statele membre pot prezenta observații, iar Comisia poate emite un aviz adresat statului membru în care este investiția străină este planificată sau a fost realizată. Normele și procedurile prevăzute la articolele 7 și 8 se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva următoarelor modificări:

   (a) observațiile statelor membre sau avizul Comisiei se transmit în termen de cel mult 35 de zile calendaristice de la primirea informațiilor complete solicitate în temeiul alineatului (5).

   (b) în cazul procedurilor inițiate în temeiul alineatului (1), Comisia are la dispoziție încă 15 zile calendaristice pentru a emite un aviz după expirarea termenului pentru statul membru prevăzut la litera (a) de la prezentul alineat.

Articolul 10

Cerințe în materie de informare

1. Statele membre se asigură că informațiile furnizate în notificarea menționată la articolul 5 și în cererea de informații menționată la articolul 9 alineatul (5) cuprind:

   (a) denumirea investitorului, a proprietarului final la nivel mondial al investitorului și a entității-țintă din Uniune, structura de proprietate a investitorului și, după caz, a grupului de întreprinderi din care face parte investitorul;

   (b) o descriere cuprinzătoare a investiției, valoarea acesteia și informații privind proprietatea asupra entității-țintă din Uniune, înainte și după investiția străină, privind finanțarea investiției și sursa acesteia, pe baza celor mai bune informații aflate la dispoziția statului membru;

   (c) denumirea și adresa entității-țintă din Uniune, activitățile sale și furnizorii alternativi, structura de proprietate a entității-țintă din Uniune și, după caz, a grupului de întreprinderi din care face parte entitatea-țintă din Uniune;

   (d) dacă este cazul, informații cu privire la celelalte entități juridice din același grup de întreprinderi ca și entitatea-țintă din Uniune care sunt situate în alte state membre;

   (e) activitățile investitorului străin, denumirea și adresa acestuia; și

   (f) data la care investiția străină este planificată să fie realizată sau la care a fost realizată.

2. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 21, care urmează să fie adoptate înainte de data aplicării prezentului regulament menționată la articolul 24 alineatul (2), formularul care trebuie utilizat pentru a furniza tipul de informații prevăzute la alineatul (1).

3. În cazul în care Comisia sau statele membre solicită informații suplimentare în temeiul articolului 8 alineatul (1) sau al articolului 9 alineatul (5) din partea statului membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată, statul membru

respectiv depune eforturi pentru a furniza aceste informații, dacă sunt disponibile, statelor membre solicitante și Comisiei.

4. Dacă este necesar, statul membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată poate cere solicitantului unei autorizări sau oricărei alte întreprinderi relevante să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (3). Cererea de informații poate viza informațiile necesare pentru ca statul membru să stabilească dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1). Întreprinderea în cauză furnizează informațiile solicitate statului membru în care investiția străină este planificată sau a fost realizată, în termen de 15 zile calendaristice de la data solicitării.

5. Statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată și Comisia pot solicita altor state membre să solicite informații de la întreprinderile de pe teritoriul lor, cu condiția ca aceste informații să fie relevante și strict necesare pentru evaluarea unei investiții străine în temeiul articolului 13. Statul membru care primește cererea de a solicita informații solicită fără întârziere întreprinderii să furnizeze informațiile respective și notifică acest lucru Comisiei și statului membru în care investiția străină este planificată sau realizată, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatul (6), după caz.

6. Un stat membru care, în circumstanțe excepționale, nu este în măsură, în ciuda eforturilor sale susținute, să furnizeze informațiile menționate la alineatul (3), (4) sau (5) transmite o notificare Comisiei și celorlalte state membre în cauză. Statul membru respectiv explică în mod corespunzător motivele pentru care nu este în măsură să furnizeze informațiile.

7. Dacă nu se furnizează nicio informație sau dacă se furnizează informații incomplete, observațiile transmise de statele membre sau avizul emis de Comisie se pot baza pe informațiile pe care acestea le dețin.

8. În cazul în care informațiile menționate la alineatele (1)-(6) provin de la o întreprindere, statul membru care primește informațiile de la întreprindere verifică dacă acestea sunt complete și ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că informațiile sunt corecte înainte de a le transmite Comisiei și altor state membre.

Articolul 11

Cerințe comune pentru mecanismele de examinare în vederea asigurării unui mecanism de cooperare eficace

1. Statele membre furnizează resursele și mijloacele juridice și administrative necesare pentru participarea lor eficientă și eficace la mecanismul de cooperare.

2. Fiecare stat membru și Comisia desemnează un punct de contact în sensul mecanismului de cooperare.

3. Statele membre se asigură că termenele și procedurile stabilite în mecanismele lor de examinare le permit să furnizeze răspunsuri complete la cererile de informații suplimentare din partea Comisiei sau a altor state membre.

4. Statele membre se asigură că mecanismele lor de examinare oferă suficient timp și suficiente mijloace pentru a evalua și a ține seama în cea mai mare măsură de observațiile altor state membre și de avizele Comisiei înainte de adoptarea unei decizii de examinare. Acest lucru presupune deținerea tuturor mijloacelor și competențelor juridice necesare pentru a lua în considerare preocupările exprimate

sau impacturile probabile identificate de un alt stat membru sau de Comisie în decizia sa de examinare sau în orice alt instrument relevant aflat la dispoziția sa. În cazul în care o investiție străină este notificată Comisiei și altor state membre în temeiul articolului 5, mecanismele de examinare nu permit statelor membre să ia o decizie de examinare înainte de expirarea termenelor pentru observații din partea statelor membre și pentru avizele Comisiei prevăzute la articolul 8 alineatul (3).

5. Statele membre se asigură că legislația națională permite respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 7 alineatele (5)-(9).

6. Autoritățile de examinare sunt împuternicite să investigheze, să evalueze, să decidă cu privire la investițiile străine care le sunt aduse la cunoștință în temeiul articolului 9 alineatul (7) și să le monitorizeze.

7. În cazul în care măsurile de atenuare dintr-o decizie de examinare impun respectarea de către întreprinderi stabilite în alte state membre, statele membre care au adoptat o decizie de examinare cooperează cu celălalt stat membru sau cu celelalte state membre în cauză în ceea ce privește monitorizarea și asigurarea respectării deciziei de examinare. Statele membre se asigură că dispun de toate mijloacele și competențele juridice necesare pentru a aborda în mod eficace consecințele nerespectării măsurilor de atenuare prevăzute într-o decizie de examinare.

Articolul 12

Confidențialitatea schimburilor de informații în cadrul mecanismului de cooperare

1. Informațiile primite în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 5, 7 și 9 se utilizează numai în scopul pentru care au fost solicitate, cu excepția cazului în care:

   (a) emitentul informațiilor este de acord în mod explicit cu o altă utilizare; sau

   (b) Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau o instanță a statului membru în care investiția străină este planificată sau realizată solicită aceste informații în scopul unor proceduri judiciare.

2. Statele membre și Comisia asigură confidențialitatea informațiilor pe care le furnizează sau le primesc în aplicarea prezentului regulament, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii. Atunci când soluționează cereri de acces la documente furnizate sau primite în aplicarea prezentului regulament, statele membre și Comisia se abțin de la divulgarea oricăror informații care ar putea submina scopul investigațiilor desfășurate în temeiul prezentului regulament.

3. Statele membre și Comisia se asigură că informațiile clasificate transmise sau schimbate în temeiul prezentului regulament nu sunt declasate sau declasificate fără acordul prealabil scris al emitentului.

4. Comisia furnizează un sistem securizat și criptat pentru a sprijini schimbul de informații între punctele de contact.

CAPITOLUL 4
INVESTIȚIILE STRĂINE DE NATURĂ SĂ AFECTEZE ÎN MOD NEGATIV SECURITATEA SAU ORDINEA PUBLICĂ

Articolul 13

Determinarea impactului negativ probabil asupra securității și a ordinii publice

1. Statele membre stabilesc, în scopul luării unei decizii de examinare în temeiul articolului 14 sau al transmiterii de observații motivate în mod corespunzător în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau al articolului 9 alineatul (7), dacă o investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică.

2. Comisia stabilește, în scopul emiterii unui aviz motivat în mod corespunzător în temeiul articolului 7 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 9 alineatul (7), dacă consideră că o investiție străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică.

3. Atunci când stabilesc dacă o investiție este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică, statele membre sau Comisia analizează, în special, dacă investiția în cauză este de natură să afecteze în mod negativ:

   (a) securitatea, integritatea și funcționarea infrastructurii critice, fie ea fizică sau virtuală; în acest context, pe baza informațiilor disponibile, se evaluează, de asemenea, dacă investiția străină este de natură să afecteze în mod negativ reziliența oricăreia dintre entitățile critice pe care le-au identificat în temeiul Directivei (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului[20], precum și a entităților care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului[21]. Se iau, de asemenea, în considerare rezultatele evaluărilor coordonate la nivelul Uniunii ale riscurilor de securitate legate de lanțurile de aprovizionare critice, efectuate în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2555;

   (b) disponibilitatea tehnologiilor critice;

   (c) continuitatea aprovizionării cu materii prime critice;

   (d) protecția informațiilor sensibile, inclusiv a datelor cu caracter personal, în special în ceea ce privește capacitatea investitorului străin de a accesa, controla și prelucra în alt mod aceste date cu caracter personal sau

   (e) libertatea și pluralismul mass-mediei, inclusiv al platformelor online care pot fi utilizate pentru dezinformare la scară largă sau activități infracționale.

4. Atunci când stabilesc dacă o investiție este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică, statele membre sau Comisia iau în considerare, de asemenea, informațiile referitoare la investitorul străin, inclusiv:

---

20 Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

21 Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (JO L 333, 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(a) dacă investitorul străin, o persoană fizică sau o entitate care controlează investitorul străin, beneficiarul real al investitorului străin, oricare dintre filialele investitorului străin sau orice altă parte deținută sau controlată de investitorul străin sau care acționează în numele sau la ordinul acestuia a fost implicat(ă) într-o investiție străină examinată anterior de un stat membru și care nu a fost autorizată sau a fost autorizată doar cu anumite condiții; pentru a stabili acest lucru, statele membre și Comisia se bazează pe informațiile de care dispun, inclusiv pe informațiile conținute în baza de date securizată creată în temeiul articolului 7 alineatul (10);

(b) dacă este cazul, motivele pentru care investitorul străin, o persoană fizică sau o entitate care controlează investitorul străin, beneficiarul real al investitorului străin, oricare dintre filialele investitorului străin sau orice altă parte deținută sau controlată de investitorul străin sau care acționează în numele sau la ordinul acestuia face obiectul unor măsuri restrictive în temeiul articolului 215 din TFUE;

(c) dacă investitorul străin sau oricare dintre filialele sale a fost deja implicat(ă) în activități care afectează în mod negativ securitatea sau ordinea publică într-un stat membru;

(d) dacă investitorul străin sau oricare dintre filialele sale s-a implicat în activități ilegale sau infracționale, inclusiv în eludarea măsurilor restrictive ale Uniunii impuse în temeiul articolului 215 din TFUE;

(e) dacă este probabil ca investitorul străin, o persoană fizică sau o entitate care controlează investitorul străin, beneficiarul real al investitorului străin, oricare dintre filialele investitorului străin sau orice altă parte deținută sau controlată de investitorul străin sau care acționează în numele sau la ordinul acestuia să urmărească obiectivele de politică ale unei țări terțe sau să faciliteze dezvoltarea capacităților militare ale unei țări terțe.

Articolul 14

Deciziile de examinare a investițiilor străine de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică

1. În cazul în care, ținând seama de criteriile prevăzute la articolul 13 și, după caz, în lumina observațiilor furnizate de alte state membre în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau al articolului 9 alineatul (7) sau a unui aviz emis de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (2) sau (3) sau al articolului 9 alineatul (7), statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată ajunge la concluzia că investiția străină este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică într-unul sau mai multe state membre, inclusiv în cazul în care este vizat un proiect sau un program de interes pentru Uniune, acesta emite o decizie de examinare pentru:

   (a) a autoriza investiția străină sub rezerva unor măsuri de atenuare sau

   (b) a interzice investiția străină.

   Decizia de examinare respectă principiul proporționalității și ia în considerare toate circumstanțele investiției străine.

2. În cazul în care statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată consideră că alte măsuri în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sunt

disponibile și adecvate pentru a contracara efectul investiției străine asupra securității și a ordinii publice, investiția străină este autorizată fără anumite condiții.

CAPITOLUL 5
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Cooperare internațională

Statele membre și Comisia pot coopera cu autoritățile responsabile din țările terțe cu privire la chestiuni referitoare la examinarea investițiilor din motive de securitate și de ordine publică.

Articolul 16

Raportarea anuală la nivelul Uniunii

1. Până la data de 31 martie a fiecărui an începând cu [a se adăuga data: primul an de aplicare], statele membre raportează Comisiei, în mod confidențial, cu privire la activitățile desfășurate în cadrul mecanismului lor de examinare și al mecanismului de cooperare pentru anul calendaristic precedent. Raportul respectiv cuprinde informații privind următoarele:

   (a) numărul de investiții străine examinate în urma unei cereri de autorizare și în urma unei proceduri din proprie inițiativă;

   (b) numărul de investiții străine aprobate cu și fără anumite condiții;

   (c) numărul de investiții străine interzise, numărul de investiții străine retrase;

   (d) numărul de investiții străine notificate mecanismului de cooperare și numărul de observații formulate de statul membru respectiv;

   (e) informații privind originea investitorilor străini și sectorul de activitate al entităților-țintă vizate de investițiile străine examinate, autorizate sau interzise;

   (f) o prezentare agregată a riscurilor și vulnerabilităților identificate în investițiile străine care au condus la o decizie de examinare.

2. Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatul (1) și pe baza evaluării sale privind tendințele și evoluțiile, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului în fiecare an un raport referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament. Raportul este public.

Articolul 17

Prelucrarea datelor cu caracter personal

1. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament se realizează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Regulamentul (UE) 2018/1725 și numai atunci când este necesar pentru examinarea investițiilor străine de către statele membre și pentru a asigura eficacitatea cooperării prevăzute de prezentul regulament.

2. Datele cu caracter personal legate de punerea în aplicare a prezentului regulament se păstrează numai pe perioada necesară pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost colectate.

Articolul 18

Evaluare

1. Comisia evaluează funcționarea și eficacitatea prezentului regulament la cinci ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare cinci ani și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Statele membre sunt implicate în acest exercițiu și, dacă este necesar, transmit Comisiei informații suplimentare pentru elaborarea respectivului raport.

2. În cazul în care recomandă modificări la prezentul regulament, raportul Comisiei poate fi însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 19

Acte delegate

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 în scopul modificării, dacă este necesar, a listei proiectelor sau programelor de interes pentru Uniune prevăzute în anexa I pentru a ține seama de adoptarea și modificarea dreptului Uniunii referitor la proiectele sau programele de interes pentru Uniune relevante pentru securitate sau ordinea publică.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 în scopul modificării, dacă este necesar, a listei cu tehnologiile, activele, instalațiile, echipamentele, rețelele, sistemele, serviciile și activitățile economice de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii prevăzute în anexa II, pentru a ține seama de modificările circumstanțelor relevante pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii. În special, aceste considerații includ următoarele:

   (a) reziliența lanțurilor de aprovizionare de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii;

   (b) reziliența infrastructurilor de o importanță deosebită pentru interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii;

   (c) progresul tehnologiilor de o importanță deosebită pentru securitatea sau ordinea publică a Uniunii;

   (d) apariția unor vulnerabilități în ceea ce privește accesul la informații sensibile sau alte forme de prelucrare a acestora, inclusiv la date cu caracter personal, în măsura în care acestea sunt de natură să afecteze în mod negativ interesele de securitate sau de ordine publică ale Uniunii și

   (e) apariția unei situații geopolitice de o importanță deosebită pentru securitatea sau ordinea publică a Uniunii.

Articolul 20

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [data intrării în vigoare a actului legislativ de bază].

3. Delegarea de competențe poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 21

Procedura comitetului pentru actele de punere în aplicare

1. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formularelor care trebuie utilizate pentru furnizarea informațiilor indicate la articolul 10 alineatul (1).

2. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 22 alineatul (2).

Articolul 22

Comitetul

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 23

Abrogare

Regulamentul (UE) 2019/452 se abrogă de la [data: 15 luni de la intrarea în vigoare].

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 24

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la [data: 15 luni de la intrarea în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii" este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențe anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

1.

CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind examinarea investițiilor străine în Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) 2019/452.

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politica comercială comună/piață unică.

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☐ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[1]

☒ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general al regulamentului propus este de a consolida securitatea și ordinea publică a UE în contextul investițiilor străine directe și al investițiilor efectuate de investitorii străini prin intermediul unei întreprinderi stabilite în UE („investiții străine”).

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1. Asigurarea securității juridice pentru mecanismele naționale de examinare din motive de securitate și de ordine publică, în măsura în care acestea se referă la investiții străine, astfel cum sunt definite în propunerea de regulament.

2. Sporirea coerenței între mecanismele naționale de examinare, permițând o examinare mai eficientă și mai eficace a tranzacțiilor în întreaga UE și prevenind fragmentarea pieței interne din cauza diferențelor semnificative dintre mecanismele naționale de examinare.

3. Impunerea cerinței ca toate statele membre să adopte și să mențină un mecanism care să le permită să examineze în mod eficace investițiile străine din motive privind ordinea publică sau securitatea.

4. Îmbunătățirea eficienței și a eficacității mecanismului de cooperare între statele membre și Comisie în ceea ce privește investițiile străine care fac obiectul regulamentului propus.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

[1] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Regulamentul propus revizuiește și îmbunătățește mecanismul de cooperare între statele membre și Comisie creat prin Regulamentul (UE) 2019/452. Noile norme vizează îmbunătățirea capacității UE de a detecta investițiile străine de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică. De asemenea, se preconizează că regulamentul va oferi o procedură mai eficientă și mai eficace pentru evaluarea tranzacțiilor care necesită o autorizare în vederea examinării în mai multe state membre.

Regulamentul propus va impune tuturor statelor membre să mențină un mecanism de examinare care să le permită să examineze în mod eficace investițiile străine din motive privind ordinea publică sau securitatea. Aceste mecanisme de examinare vor trebui să sprijine participarea statelor membre la mecanismul de cooperare, inclusiv capacitatea statelor membre de a ține seama de preocupările în materie de securitate ale altor state membre și ale Comisiei în deciziile lor de examinare.

Regulamentul propus ar trebui să faciliteze în continuare schimbul de bune practici între statele membre, inclusiv în cadrul reuniunilor grupului de experți al Comisiei privind examinarea ISD în UE. Acest lucru ar trebui să conducă la o mai bună aliniere a normelor naționale de examinare și la punerea lor în aplicare.

Regulamentul propus ar trebui să sprijine în continuare cooperarea internațională cu țările din afara UE în ceea ce privește aspectele legate de examinarea ISD, cu respectarea corespunzătoare a confidențialității tranzacțiilor și a investigațiilor de examinare aferente.

În general, se preconizează că regulamentul propus va spori securitatea și ordinea publică fără a descuraja investițiile străine în UE.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Numărul de state membre cu un mecanism de examinare care corespunde cerințelor stabilite de regulamentul propus.

Numărul de tranzacții evaluate anual de mecanismul de cooperare.

Ponderea tranzacțiilor cu privire la care statele membre au formulat observații și/sau Comisia a emis un aviz adresat(e) statului membru în care investiția este planificată sau realizată (denumit în continuare „statul membru gazdă”).

Numărul și tipul de acțiuni întreprinse de statele membre în legătură cu tranzacțiile care sunt de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică a statului membru gazdă sau a altor state membre, sau proiectele ori programele de interes pentru UE din motive privind securitatea sau ordinea publică.

Din cauza lipsei unor metodologii sau modele macroeconomice adecvate, nu este posibil să se măsoare impactul regulamentului propus (sau al examinării ISD în general) asupra intrărilor de investiții către UE.

Regulamentul propus prevede un raport anual al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la punerea în aplicare a regulamentului.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Regulamentul propus va fi direct aplicabil, dar se preconizează că va necesita, de asemenea, o acțiune legislativă la nivel național. Până la data la care regulamentul propus va fi pe deplin aplicabil (și anume la 15 luni de la intrarea în vigoare), toate statele membre vor trebui să instituie proceduri eficace pentru punerea sa în aplicare, în special pentru examinarea investițiilor străine pe teritoriul lor și pentru participarea lor la mecanismul de cooperare. În plus, toate statele membre ar trebui să aibă un temei juridic pentru a ține seama de preocupările în materie de securitate ale altor state membre și ale Comisiei și, dacă este necesar, să ia măsuri care să poată răspunde acestor preocupări.

Regulamentul propus va fi evaluat în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare. Evaluarea va analiza în special dacă și în ce măsură regulamentul propus a contribuit la protecția securității și a ordinii publice a UE.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivelul UE (*ex ante*):

Se preconizează că regulamentul propus:

– va genera o valoare adăugată mai mare decât ar putea genera statele membre în mod individual;

– va spori protecția efectivă a securității și a ordinii publice împotriva riscurilor pe care le prezintă anumite ISD-uri într-o măsură mai mare decât ar putea să o sporească statele membre în mod individual;

– va impune tuturor statelor membre obligația de a institui un mecanism de examinare și de a asigura alinierea mecanismelor lor naționale de examinare. Acest lucru nu s-ar putea realiza fără un cadru la nivelul UE.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*):

Promovarea adoptării și a modernizării mecanismelor naționale de examinare din motive de securitate și de ordine publică.

Furnizarea către statele membre a unor informații relevante din punctul de vedere al securității pe care acestea nu le-ar avea în lipsa mecanismului de cooperare.

Generarea unui impact asupra deciziei luate de statul membru care examinează o tranzacție.

Promovarea convergenței între statele membre cu privire la ceea ce poate constitui un risc la adresa securității sau a ordinii publice și la modul în care sunt evaluate riscurile la adresa securității sau a ordinii publice.

Permiterea unei examinări eficiente a tranzacțiilor care fac obiectul autorizării în mai multe state membre. Prin urmare, sarcina administrativă pentru întreprinderi legată de procedurile de autorizare în vederea examinării ar trebui să fie mai redusă, iar termenele deciziilor naționale relevante ar trebui să fie mai bine aliniate. Acest lucru

ar trebui să sporească previzibilitatea și securitatea juridică pentru investitorii străini și întreprinderile care primesc o investiție străină.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențe anterioare similare

Regulamentul propus ar urma să abroge și să înlocuiască actualul Regulament (UE) 2019/452. El este însoțit de un raport de evaluare, care sintetizează lecțiile învățate în urma punerii în aplicare a regulamentului actual.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Inițiativa poate fi finanțată integral prin realocarea de fonduri în cadrul rubricilor relevante din cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027. Impactul financiar asupra creditelor va fi acoperit în întregime de alocările prevăzute în CFM 2021-2027 pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452.

Punerea în aplicare a regulamentului propus va fi în concordanță cu alte proceduri de notificare sau de autorizare prevăzute în dreptul Uniunii și nu va aduce atingere acestora. Regulamentul este în concordanță cu măsurile restrictive ale UE (sancțiuni) care, în temeiul articolului 215 din TFUE, au prioritate față de alte regulamente ale UE și pot interzice sau împiedica autorizarea ISD-urilor anumitor țări terțe sau ale resortisanților unor țări terțe.

În cursul evaluării tranzacțiilor, Comisia va continua să beneficieze de expertiza existentă în cadrul serviciilor sale legate de sectoarele vizate de regulament.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

Nu se aplică.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

– ☐ în vigoare de la [ZZ.LL]AAAA până la [ZZ.LL]AAAA

– ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☒ **durată nelimitată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate începând din 2026,

– urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului european de investiții;

– ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primesc garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

– *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Decizia finală privind orice investiție străină va rămâne responsabilitatea statului membru în care investiția este planificată sau realizată. Prin urmare, Comisia va avea responsabilitatea de a se asigura că statele membre respectă regulamentul propus, dar statul membru în care investiția străină este planificată sau realizată va rămâne responsabil pentru notificarea tranzacțiilor către mecanismul de cooperare și de asigurarea legăturii cu părțile care notifică implicate în procedura de examinare (inclusiv pentru obținerea informațiilor necesare pentru evaluarea tranzacției de către alte state membre și de către Comisie). În plus, statele membre vor rămâne responsabile pentru decizia privind investițiile străine individuale (autorizare, autorizare condiționată sau interdicție) și pentru monitorizarea și executarea deciziilor lor de examinare.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente monitorizării și raportării.

Regulamentul va impune Comisiei să raporteze anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a regulamentului. Regulamentul va fi evaluat și revizuit în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare. Evaluarea va analiza în special dacă și în ce măsură obiectivele specifice au contribuit la protecția securității și a ordinii publice în UE. Comisia va raporta constatările Parlamentului European și Consiliului. În cazul în care recomandă modificări la regulament, raportul poate fi însoțit de o propunere legislativă adecvată.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Nu se aplică.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Nu se aplică.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Nu se aplică.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Nu se aplică.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.[1]	din partea țărilor AELS[2]	din partea țărilor candidate și potențial candidate[3]	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
6	14.20.04.02	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate și potențial candidate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	Nu se aplică		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

[1] Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.
[2] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[3] Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	6: Vecinătate și întreaga lume

DG: TRADE			**2026**	**2027**						**TOTAL**
• Credite operaționale										
14.200402 – Relații comerciale externe și ajutor pentru comerț	Angajamente	(1a)	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	(2a)	0,247	0,372						0,619
N/A	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din pachetul financiar al unor programe specifice[1]										
N/A		(3)								
TOTAL credite pentru DG TRADE	Angajamente	=1a+1b +3	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	=2a+2b +3	0,247	0,372						0,619

[1] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	(5)	0,247	0,372						0,619
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite la RUBRICA <TRADE> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	=5+6	0,247	0,372						0,619

<u>În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:</u>

• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	(5)	0,247	0,372						0,619
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-6 din cadrul financiar multianual (Valoarea de referință)	Angajamente	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Plăți	=5+6	0,247	0,372						0,619

Rubrica din cadrul financiar multianual	**7**	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: TRADE HQ									
• Resurse umane		2,670	2,670						**5,340**
• Alte cheltuieli administrative		0,032	0,032						**0,064**

TOTAL	Credite	2,702	2,702						**5,404**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: TRADE-DEL									
• Resurse umane		0,356	0,356						**0,712**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: CNECT									
• Resurse umane		0,356	0,356						**0,712**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,356	0,356						**0,712**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: DEFIS									
• Resurse umane		0,356	0,356						**0,712**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						TOTAL
DG: GROW									
• Resurse umane		0,356	0,356						**0,712**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,356	0,356						**0,712**

		2026	2027						TOTAL
DG: FISMA									
• Resurse umane		0,178	0,178						**0,356**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,178	0,178						**0,356**

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	TOTAL
DG: RTD									
• Resurse umane		0,178	0,178						**0,356**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,178	0,178						**0,356**

		2026	2027						TOTAL
DG: Serviciul Juridic									

• Resurse umane		0,178	0,178						**0,356**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: JRC									
• Resurse umane		0,178	0,178						**0,356**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: EEAS									
• Resurse umane		0,178	0,178						**0,356**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,178	0,178						**0,356**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: COMP									
• Resurse umane		0,034	0,034						**0,068**
• Alte cheltuieli administrative									

TOTAL	Credite	0,034	0,034						**0,068**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: AGRI									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: ENER									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: HERA									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTAL
DG: JUST									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTAL
DG: SANTE									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTAL
DG: HOME									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	2027						TOTAL
DG: MOVE									

• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

		2026	**2027**						**TOTAL**
DG: SG									
• Resurse umane		0,017	0,017						**0,034**
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL	Credite	0,017	0,017						**0,034**

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	5,194	5,194						**10,388**

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2026	**2027**	**2028**	**2029**	**2030**	**2031**	**2032**	**TOTAL**
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	5,687	5,444						11,131
	Plăți	5,441	5,566						11,007

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ⇩			Anul **N**		Anul **N+1**		Anul **N+2**		Anul **N+3**		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						**TOTAL**	
	REALIZĂRI																	
	Tip[2]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[3]…																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2…																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
TOTALURI																		

[2] Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

[3] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2026	**2027**						**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	5,162	5,162						**10,324**
Alte cheltuieli administrative	0,032	0,032						**0,064**
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	5,194	5,194						**10,388**
În afara RUBRICII 7[1] **din cadrul financiar multianual**								
Resurse umane	N/A							
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	N/A							
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	N/A							
TOTAL	5,194	5,194						**10,388**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

[1] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

		2026	**2027**					
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)								
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		27	27					
20 01 02 03 (în delegații)		2	2					
01 01 01 01 (cercetare indirectă)								
01 01 01 11 (cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[1]								
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global")								
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)								
XX 01 xx **yy zz**[2]	- la sediu							
	- în delegații							
01 01 01 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)								
01 01 01 12 (AC, END, INT - cercetare directă)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL		**29**	**29**					

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor de efectuat:

Funcționari și personal temporar	Funcționarii și agenții temporari vor acționa în calitate de puncte de contact și vor analiza, de la caz la caz, dacă tranzacțiile de investiții notificate de statele membre sunt de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică în două sau mai multe state membre sau în contextul unui activ sensibil al UE. Aceștia vor trebui să monitorizeze fuziunile și achizițiile, precum și investițiile de tip „greenfield" în sectorul economic care intră în responsabilitatea direcțiilor lor generale și vor trebui să informeze DG TRADE atunci când consideră că o tranzacție este de natură să afecteze în mod negativ securitatea sau ordinea publică în două sau mai multe state membre sau în contextul unui activ sensibil al UE. Funcționarii și agenții temporari ai DG TRADE vor fi responsabili de gestionarea grupului de experți al Comisiei privind examinarea ISD în UE și a comitetului instituit prin regulament; de monitorizarea și raportarea cu privire la punerea în aplicare a regulamentului (inclusiv prelucrarea rapoartelor anuale ale statelor membre și întocmirea raportului anual al Comisiei); de cooperarea cu țările din afara UE în ceea ce privește aspectele orizontale legate de examinarea investițiilor și de monitorizarea

[1] AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = lucrător temporar; JPD = tânăr profesionist în delegații.

[2] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA").

	evoluțiilor politice și legislative naționale.
Personal extern	Nu se aplică.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

– ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

– ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

– ☐ necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

– ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**[1]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3.

[1] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

  – ☐ asupra resurselor proprii

  – ☐ asupra altor venituri

  – vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[2]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul …….								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[2] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.